

ročník 22
Január 2021
číslo 1

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

Do domu Otca odišiel kňaz

Rodina patrí do Božieho plánu záchrany

Pred mesiacom 8. decembra 2020 vyhlásil pápež František mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženícha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. Urobil tak apoštolským listom *Patris corde* (S otcovským srdcom), v ktorom svätého Jozefa opisuje ako „milovaný otec“, „nežný a láskavý“, „poslušný“, „tvorivo odvážny“, „pracovitý“ a držiaci sa v úzadí - „v tieni“. Čnosť sv. Jozefa je tak veľa, že sa jedným slovom nedajú vystihnúť.

Práve sv. Jozef spolu s Pannou Máriou tvorili tu na zemi rodinu, do ktorej sa narodil Ježiš. Keď sa povie, že nazaretská rodina nám má byť vzorom, zvykneme často len konštatovať, že my takíto nie sme. Zabúdame, že všetko patrí do Božieho plánu záchrany, aj rodina. Táto záchrana nezačala v Betleheme, ani v Nazarete a neskončila na Golgote. Tento plán spásy aj po dovŕšení Ježišovho diela pokračuje.

A práve rodina je miestom, kde sa má Božia záchrana cez jej členov uskutočniť či sprostredkovať. Každý máme svoje poslanie a zodpovednosť aj za tých druhých. Mária a Jozef, otvorení pre Boží plán, si splnili svoje poslanie do bodky. A že to nebol ľahký plán, svedčia aj vianočné udalosti, za to Boží plán je stále milostivý.

Práve spoločná modlitba, obetavosť, ochota pomôcť a vzájomná láska sú v rodine tým naplňaním Božieho plánu spásy, zodpovednosťou pri posväcovaní seba aj druhých.

Svätá rodina, oroduj za nás!

d. o. Marek

OBSAH

Úvodník 2

KATECHÉZA

Za d. o. Jánom Birošom 4

Do domu Otca odišiel kňaz 6

Z vďaky pastierovi 6

Homílie na mesiac január 8-15

ROZHOVOR

P. Jozef Humeňanský, RCJ 14

Homília odpust sv. Ondrej 18

SPEKTRUM MLADÝCH

Ahoj, deti! 20

Máš problém? (91. časť) 21

Trampoty v manž. (149. časť) 22

Ohlášky, stalo sa, stane sa 23

STATISTIKA 2020

Stalo sa, stane sa v roku 2020 24

Sviatosť manželstva v roku 2020 ... 27

Sviatosť krstu v roku 2020 28

Predišli nás do večnosti v r. 2020 ... 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda ml.

Vnútorňa predná: E. Jenča

Vnútorňa zadná: M. Magda

Vonkajšia zadná: E. Jenča

M. Magda ml.

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vítaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** † d. o. Ján Biroš, Martina Gondová, Žofia Jenčová, Mária Magdová, Monika Magdová, Peter Stašík, Melánia Tkáčová, Zuzka Forišová, Blažej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116e-mail: vítaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.skwww.farnostvítaz.sk

IBAN SK36 0900 0000 0050 3744 5647

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

snímka: Martin Magda ml.

Pod'akovanie.

**Zo srdca sa chcem pod'akovať
našim miestnym hasičom,
ktorí pred a počas vianočných sviatkov
pomáhali službou pri vchode do kostola
počas sv. omši, pri dodržiavaní
protipandemických opatrení.
Za ich obetavosť a službu
nech ich Pán nielen v novom roku
odmení svojím požehnaním.**

d. o. Marek Hnat

Iba v Bohu spočíň, duša moja, lebo od neho mi prichádza spása. (Ž 62,2)

S kresťanskou nádejou vo vzkriesenie a večný život oznamujeme, že dňa 17. decembra 2020 zomrel dp. Ján Biroš.

Narodil sa 10. 7. 1939 vo Vítaze. Kňazskú vysviacku prijal 20. júna 1971 v Bratislave. Pôsobil vo farnostiach Hanušovce nad Topľou, Jenkovce, Nižný Hrabovec, Terňa a v Dubovici.

Pohrebné obrady spojené so zádušnou svätou omšou boli 21. decembra 2020 o 10:00 hod. vo farnosti Vítaz.

Requiescat in pace!

„Neznamenám nič, ale som Tvoj, Pane.“ (sv. Augustín)

Mgr. Ján Biroš, narodený 10. júla 1939 vo Vítaze.

Pán si ho,

zaopatreného sviatosťami, povolal 17. decembra 2020 v 49. roku kňazstva.

Milosrdný Bože, svojmu služobníkovi Jánovi si tu na zemi

zveril kňazskú službu, ktorú po celý život

verne a neúnavne vykonával.

Prosíme Ťa, pre tvoje láskavé milosrdenstvo,

udeľ mu blažený pokoj, ktorý hľadal,

z tvojej láskavosti nachádzal a štedro rozdával,

aby mohol vidieť tvoju tvár a naveky sa tešil

v spoločenstve s Tebou

a s celou Cirkvou,

skrze Krista nášho Pána.

Amen.

Za duchovným otcom Jánom Birošom

**Mons. Bernard Bober,
košický arcibiskup, metropolita**

Pohrebná sv. omša, Vítaz 21. decembra 2020

Drahá smútiaca rodina, blízki príbuzní, spolubratia kňazi, priatelia a známi, drahí bratia a sestry v Kristovi!

Veľa ľudí sa v dejinách zamýšľalo nad človekom, jeho životom, kam smeruje, nad jeho existenciou. A chceli ho nejako definovať, nejako vysvetliť. Martin Heidegger, známy nemecký filozof, definoval človeka ako bytie, ktoré smeruje k smrti. Smrť v jeho ponímaní je nevyhnutnosťou, ktorej neunikne žiadna bytosť.

Ježiš sa k nám ale prihovára slovami nádeje: "Ja som Vzkriesenie a Život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa" (Jn 11, 25-26).

Život je veľký Boží dar. Boh nás volá k životu pri našom narodení a iba On pozná, kedy sa naša pozemská púť skončí. Je to iba krátky časový úsek v porovnaní s večnosťou. Všetko, s čím sa na zemi stretávame, nám pomáha rozvíjať naše schopnosti a dary, ktorými nás Boh obdaroval, aby sme pomáhali druhým i sebe.

Boh chce, aby sme žili. Jeho láska nás povolala k životu. Zmysel nášho života spočíva v zjednotení s Ním. Toto je zmysel ľudskej existencie, jedine Boh. Nič nedokáže uspokojiť najhlbšiu túžbu človeka, iba Ten, ktorý ho povolal k životu a v jeho spoločenstve k životu večnému.

Aby sme mohli vstúpiť do večnosti, musíme prejsť bránou smrti. Táto brána sa otvára pre každého z nás, aj pre kňazov. Každý z nás musí prejsť touto bránou. Ako je začiatok, vieme, že príde i koniec. Príde smrť, bojíme sa vysloviť toto slovo, lebo nám pripomína, že niečo sa končí.

Dnes sa lúčime s naším spolubratom vo viere a bratom v kňazskej službe – s Jánom Birošom. Oživme v sebe spomienky, vyjadríme Bohu vďačnosť za jeho službu i pôsobenie a priblížme si na chvíľu jeho životnú púť na tomto svete.

Kristov kňaz, Ján Biroš, sa narodil 10. júla 1939 tu vo Vítaze rodičom Antonovi a Márii r. Timkovej.

Po štúdiách na gymnáziu a Stavebnej priemyslovke v Prešove pracoval istý čas ako stavbyvedúci na rôznych projektoch. Tu, v rodnej obci, ste ho už vtedy poznali ako neúnavného propagátora kultúrneho dedičstva, recitátora, speváka, herca a režiséra, ktorý vám na väčšie sviatky pripravoval so svojimi rovesníkmi divadelné predstavenia.

Boh sa však neustále prihováral k jeho srdcu a to ovplyvnilo aj jeho ďalšie smerovanie. K tomu prispeli aj dp. Janko Koreň, alebo váš nezapomenutelný dp. Adamčák, ako aj vaši prví novokňazi – dp. Čech a Franc. Po štyroch neúspešných prihláškach do seminára sa predsa len dočkal prijatia do seminára v Bratislave, kde nastúpil ako 27-ročný.

Kňazskú vysviacku prijal v roku 1971 a primičnú sv. omšu mal tu vo Vítaze, vonku pred kostolom, kde sa zišlo veľmi veľa ľudí z celého okolia. Službu kaplána vykonával vo Veľkom Šariši a hneď po roku dostal

snímka: Martin Magda

svoju prvú farnosť v Terni, kde bol veľmi aktívny a dostal sa do nemilosti vtedajšej štátnej moci. Po desiatich rokoch sa teda dostal do Hanušoviec nad Topľou, potom do Jenkoviec, Hrabovca pri Bardejove a nakoniec do Dubovice, kde pracoval 15 rokov.

Svoje posledné roky zaslúženého odpočinku trávil v Kňazskom domove vo Veľkom Šariši. Nikdy ale nezabúdala na svoj rodný kraj a na tento chrám, v ktorom veľmi ochotne slúžil ako výpomocný duchovný.

Plný elánu po dožití osemdesiatke v roku 2019 sa veľmi tešil ešte na svoju 50-ku kňazstva, ktorú by oslávil v roku 2021. V auguste však svieca jeho života začala pomaly dohárať. Pán života si ho povolal, aby všetko oslávil už pred jeho tvárou, spolu so svojimi zosnulými rodičmi a súrodencami: Helenou, Valentom, Regínou a rehoľnou sestrou Bonitou.

Janko bol veľkým mariánskym ctiteľom a za všetky životné dobrodenia vždy chodieval ďakovať Panne Márii na Levočskú horu. Nech ho teraz ona sama privedie pred trón svojho Syna a nech mu ukáže jeho milosrdnú tvár.

Drahí bratia a sestry! Filozof Heidegger nemal celkom pravdu, keď tvrdil, že naše bytie smeruje k smrti. Ono smeruje k niečomu viac, k niečomu veľmi krásnemu, čo sv. Pavol vyjadril slovami: "Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú" (1Kor 2, 9). Majme nádej v Božích prisľúbeniach, lebo On je verný. Prosme ho, aby vo svojom milosrdenstve prijal svojho služobníka Jána medzi svojich verných a oslávených. AMEN.

Z vďaky pastierovi

V dedinke Vítaz narodil sa chlapec malý, ktorému rodičia pri krste meno Ján dali.

Ako rástol, tak aj túžba stáť sa kňazom veľká bola a tak často prichádzal na sväté omše do kostola.

Jeho sny vyslyšané boli a tak vo Vítaze z ďalšieho kňaza veriaci radosť mali.

Celý svoj kňazský život zasvätil tomuto poslaniu a vo viacerých dedinách, či mestách, tešili sa veriaci jeho hlásaniu.

Kostolom sa jeho čistý hlas ozýval, každý ho s radosťou počúval.

Spovedník bol na správnom mieste, vždy povzbudil človeka na jeho ďalšej životnej ceste.

Dobré rady sme si od Vás do života vzali a Vaše slová nás pri srdci hriali.

Bol to kňaz veľmi láskavý, radosť bolo prijať Ježiša z jeho dlaní.

Lenže čas je neúprosný a tak pred Vianocami duchovný otec Ján Biroš už nie je medzi nami.

Pán si ho k sebe povolal, aby sa s ním v nebi radoval.

A tak modlitby za Vás obetujeme a nikdy na Vás, duchovný Otče, nezabudneme.

Odpočinutie večné

daj mu, Pane,

a svetlo večné

nech mu svieti,

nech odpočíva v pokoji. Amen.

Marta Pacovská, Široké

Do domu Otca odišiel kňaz

Odišiel kňaz, dopisovateľ a člen našej redakčnej rady. Je ťažké do pár riadkov vtesnať všetko, čo vniesol do nášho farského časopisu.

V jeden deň mi zavolať do redakcie: "Vieš, Martin, som už taký slabý, neuverejňujte moje homílie." Bolo to pre mňa veľmi prekvapujúce a reagoval som: "Otec duchovný, keď nebudeme uverejňovať Vaše príhovory, tak môžeme s naším časopisom skončiť!" Troška sa odmlčal a povedal: "Ta, keď je to tak, potom môžete uverejňovať aj naďalej." Bol neúnnavným povzbudzovateľom, nezabudol vždy pripomenúť: "Martin, ten časopis je Božie dielo!"

Rozlúčili sme sa s ním 21. decembra zádušnou sv. omšou, ktorú celebroidal Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup, metropolita. Za rodinu sa s ním rozlúčil najstarší synovec Mirko Stašík.

Najdôstojnejší otec arcibiskup Bernard, drahý náš duchovný otec Marek, drahý duchovní otcovia, milá naša smútiaca rodina a prítomní,

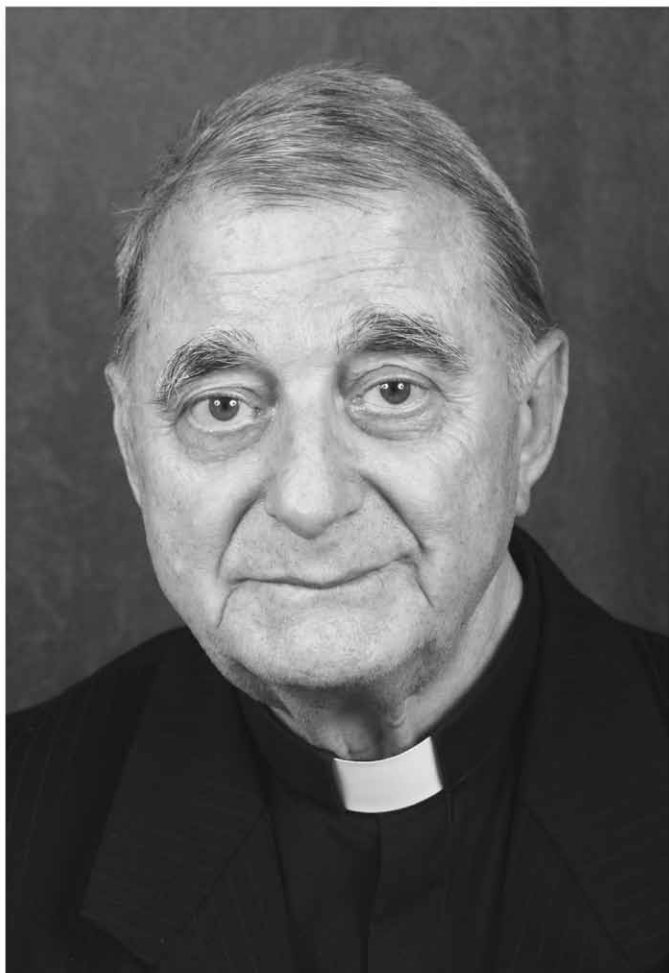
nie je zbytočné pripomenúť si v tejto ťažkej chvíli jednu zo základných pravd života: život, ktorý bol prežitý plodne, v neúnavnej práci pre Cirkev, pre svojich blízkych i pre celú spoločnosť, nebol zbytočný. A práve to môžeme s istotou povedať o našom drahom zosnulom kňazovi a strýkovi Jánovi. Každý, kto ho poznal, bude naňho spomínať vždy s úctou ako na človeka, ktorý vedel, prečo žije, ktorý si mimoriadne dôsledne plnil svoje kňazské povinnosti.

Kniha života nášho zosnulého sa začína dňom narodenia - 10. júlom 1939 ako šiesteho zo štyroch vtedy žijúcich súrodencov veľmi zbožným rodičom Antonovi a Márii rod. Timkovej.

Po skončení základnej školy pokračoval v Prešove na gymnáziu a na nadvstavbovom štúdiu Stavebnej priemyslovky. Po maturite vojenčina v Košiciach, potom istý čas pracoval ako stavbyvedúci pri stavbe mosta vo Vojanoch. Nakoľko v ňom prebýval aj jeho veľký umelecký talent, zanechal „stavbárinu“ a po piatich rokoch začal pracovať v Inžinierskych stavbách Košice ako redaktor časopisu Mosty Východu. Vo svojej rodnej obci účinkoval ako neúnnavný propagátor kultúrneho dedičstva. Ako recitátor, spevák, herec a režisér nám na najväčšie sviatky roka pripravoval so svojimi rovesníkmi a ochotníkmi nezabudnuteľné divadelné predstavenia...

Božie riadenie sa potom postaralo o jeho ďalšie smerovanie. Čím ďalej, tým viac sa začala prejavovať jeho túžba po niečom vyššom, vznešenejšom.... A k tomu veľmi prispel vtedy tajne vysvätený, dnes už nebohý dp. Janko Koreň, náš nezabudnuteľný dp. Adamčák, ako aj naši prví novokňazi dp. Čech a Franc. Po štyroch neúspešných prihláškach do seminára však prišla nádej. Ako účinkujúci spevák na primičnej sv. omši dp. Čecha a Franca padol do oka vtedajšiemu kazateľovi, košickému kapitulnému p. vikárovi Onderkovi: „Čo je zač?“, spýtal sa vtedajšieho prešovského p. kanonika Potockého: „Veď on sa už štvrtýkrát hlási do seminára!“ hovorí mu. Pozrel sa naňho a hovorí: „Tak už je prijatý!“ A skutočne. O dva dni pribehol na malej motorke náš vtedajší duchovný dp. Adamčák s telegramom o dodatočnom prijatí do seminára. A tak v 27-ich rokoch nastúpil do Bratislavy ako bohoslovec na CMBF.

Počas štúdia ho zastihli aj krátke roky slobody. Písal sa rok 1968. Na Devíne sa konali veľké oslavy, na ktorých predniesol báseň od M. Rázusovej-Mar-

tákovej: Teba vraj niet!. Ňou sa ale zle zapísal v pamäti vtedajšej Štb. Nastali časy normalizácie, prišiel čas vysviacky, ale eštebáci veru nezabudli! Domov nám oznámil, že vysviacka asi nebude...

Božia prozretelosť však opäť zaúradovala cez vtedajšieho bardejovského p. kanonika Benkôa a tak vysviacku prijal v Dóme sv. Martina v r. 1971 z rúk českobudějovického p. biskupa ThDr. Josefa Hloucha. Primičná sv. omša bola prvýkrát vonku pred kostolom za veľkého počtu veriacich z celého okolia.

Jeho prvá kapláňka bola vo Veľkom Šariši a po roku mu bola pridelená aj prvá farnosť Terňa. Tam za 10 rokov pôsobenia zanechal svoju prvú veľkú brázdú. V čase tzv. normalizácie dal vymaľovať vnútro kostola, obnovil jeho vonkajšok a vymenil zvony. Ich posviacky sa už ale nezúčastnil, lebo Štb mu hneď "šliapla po prstoch", dala ho preložiť do Hanušoviec nad Topľou. Ani tam však nezaháľal. Hneď sa pustil do generálky kostola. Dal pozlátiť všetky oltáre, ktoré ale už tiež nestihol posvätiť. Pre zmenu sa to teraz znepáčilo miestnym komunistom a tí sa mu po viac ako dvoch rokoch „postarali“ o preloženie na najhoršiu faru diecézy na ruskej hranici v obci Jenkovce.

V správe mal 7 kostolov a 14 obcí. Aj tu sa chytá roboty. Podarilo sa mu vybaviť 250 000 vtedajších korún na opravu farského kostola a obnoviť faru. Po piatich rokoch trpenia eštebákov znova preklad - pre zmenu na opačnú stranu diecézy - do Hrabovca pri Bardejove. Tam však bolo málo ľudí, preto už nedokázal robiť veľké opravy, zato tam zažil nočné prepadnutie fary. Po ôsmich rokoch bol ešte preložený do Dubovice pri Lipanoch, miesta predtým pôsobiaceho nášho dp. Adamčáka. Pôsobil tam 15 rokov. Vo všetkých svojich farnostiach mimoriadne dbal na duchovný život a pozdvihnutie svojich veriacich.

Svoje posledné roky zaslúženého odpočinku trávil v Kňazskom domove vo Veľkom Šariši, na ktorého výstavbe mal veľký podiel. Nikdy však nezabúdval ani na svoj rodný kraj, jeho hory - Slubicu, Podbrezovú a tiež na tento milovaný Boží chrám, v ktorom s veľkou radosťou a ctou slúžil ako výpomocný duchovný.

V roku 2017 mu bol Arcibiskupským úradom navrhnutý titul kanonik, ktorý však viac-menej pre svoj pokročilý vek už neprijal... Plný elánu po dožití osemdesiatke v r. 2019 sa veľmi tešil ešte na svoju 50-ku kňazstva v r. 2021. V auguste toho roku však jeho svieca života začala pomaly doháňať. Pán života a smrti si ho povolal, aby všetko oslávil pred jeho tvárou, spolu s jeho zomrelými rodičmi a súrodencami Helenou, Valentom, Regínou a rehoľnou sestrou Bonitou.

Za všetky svoje životné dobrodenia vždy chodieval ďakovať Panne Márii na Levočskú horu. Nech mu je tá teraz veľkou orodovníčkou pred trónom svojho Syna, ktorému celý život neúnavne a horlivo slúžil. Bože, buď milostivý jeho duši a odplať mu životom večným za jeho lásku a dobro k nám.

KATECHÉZA

Homília na Vianoce, rok B
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Vianoce!

Prečo sa Vianoce stále opakujú?

Pán Boh ohlasuje až do končín zeme: „Hľa, prichádza tvoj Spasiteľ! Prejavila sa dobrota nášho Spasiteľa a jeho láska k ľuďom! S pastiermi velebme a chváľme Boha za všetko, čo sme počuli a videli!“ Ako radostné fanfáry zneli vety Božieho slova na úsvite prvého dňa narodenia Pána Ježiša.

Prichádza náš Pán. Pánov sa ľud bál a mal väčšinou prečo. Tu však volá svätý Bernard: „Neboj sa, človeče! Nemusíš sa triasť pred tvárou Pána. Pozri, dieťaťom sa stal a jeho detský plač vyvoláva skôr tvoj súcit ako tvoj strach. Podľa toho máš poznať a uveriť, že ťa neprišiel zničiť, ale zachrániť, nie spútať, ale oslobodiť.“

Svätá omša na úsvite sa nazýva pastierska a my sme sem prišli ako pastieri s vierou, obdivom a vďačnou láskou. Sem, k Ježišovým jasliam. Tu si dnes môžeme hlbšie uvedomiť, za čo všetko máme byť Bohu vďační, za čo všetko sme mu zaviazaní. Ako k tomuto hlbšiemu prežitiu viery dôjst? Postup nám naznačuje evanjelium. Pastieri sa ponáhľali k jasliam do Betlehema. Tam všetko pozorujú a uvažujú. Potom sa s rados-

ťou vrátili, chválili a vebili Boha za všetko, čo videli a počuli. Rozprávali všetkým svojim na ľudských horách. Kolko toho narozprávajú ľudia? Sú to teda Vianoce pastierov. Najprv vypočujú správy Božích poslov, anjelov. Potom o tom uvažujú. Idú k jasliam a hovoria o tom s Máriou a Jozefom. Nakoniec idú domov, rozprávajú o tom všetkým ľuďom dobrej vôle a vebia Boha za všetko, čo videli a počuli.

Takéto majú byť aj naše Vianoce. Máme znova a nanovo počuť Božie slovo. Nehovoriť si: toto všetko som už počul vlni a predvlni a kedy ešte, toto už dávno poznám... Každé Vianoce musíme prežívať a načúvať radostnej zvesti s novou pozornosťou. Zakaždým sa máme dozvedieť niečo, čo ešte nepoznáme, čo sme doposiaľ nepochopili. Preto sa Vianoce stále opakujú: aby sme sa zakaždým dostali o kúsok ďalej k približovaniu sa k Bohu, v poznávaní evanjelia. Avšak nestačí evanjelium len poznať. Treba o tom hovoriť s Ježišom. Je potrebné nechať všetko zaznieť vo svojom srdci. Je potrebné prežiť Božiu lásku. Je potrebné ísť domov s radosťou a vebrať Boha za všetko!

Kto sa o túto cestu pokúsi, ten má nádej, že jeho Vianoce budú rok čo rok krásnejšie. Kto sa o to vždy znova nepokúša, ten žije na Vianoce iba zo spomienok na krásu Vianoc z detstva. Tomu Vianoce rok po roku zovšednievajú, blednú

a chudobnejú, aj keď je jeho stôl a stromček rok po roku bohatší. Bohatý stôl a nádherný vianočný stromček a darčeky pod ním Vianoce nerobia. Ony sú len doprovodom toho hlavného: že sa prejavila dobrota Boha, nášho Spasiteľa. Že k nám Boh prichádza, že je k nám stále blízko a bližšie. Vianočné sviatky sú jedno veľké školenie, ako Boh koná s ľuďmi a ako my ľudia máme konať s druhými ľuďmi.

Boží Syn, Pán celého vesmíru, prichádza medzi ľudí. Aké ceremónie sa odohrávajú pri návšteve panovníkov a mocnárov, keď prichádzajú ako víťazi a páni! Tento Pán mohol prísť v moci a sláve a vyhlásiť hromovým hlasom, aby ho naraz počuli všetci ľudia na svete: „Tak dost! Teraz všetci zo scény dole! Teraz tu budem rozkazovať ja a beda, ak mi niekto bude do toho zasahovať!“ Náš Pán prichádza ináč - ako jeden z ľudu, ako chudobné dieťa chudobných ľudí - no predsa mocne pôsobí: vnútorne. Je kvasom, ktorý bude ľudí premieňať vnútorne - zvnútra.

V dnešnom evanjeliu sme počuli, ako to premieňanie začalo hneď pri Ježišom narodení. Pastieri, najchudobnejšia vrstva ľudí, tu zistili, že nie sú na tom tak zle. Že je tu niekto ešte chudobnejší ako oni a že oni - chudáci sami - ho môžu obdarovať. Človek sa skôr a ľahšie obhliada po tých, čo majú viac ako my a ten pohľad býva nepravý, závistlivý, ukrivdený. A od takéhoto

snímka: Martin Magda

pohľadu je už iba krôčik k nenávisti. Krôčik k túžbe zobrať tým šťastnejším to, čo majú, alebo im to aspoň zničiť. Chudobný Ježiš obracia náš zrak na druhú stranu k tým, čo majú menej ako my. Vedie nás k pochopeniu, že my na tom nie sme ešte tak zle, že iným sa vedie ešte horšie. Že aj my môžeme pre šťastie druhého niečo urobiť.

Dospelý Ježiš prehlási, že blaženejšie je dávať ako brať. Ale už tu pri jasičkách pri pohľade na pastierov je jasné, že najväčší chudák nie je ten, ktorý žiaden darček nedostane, ale ten, kto ho

nemá komu dať.

To, čo sme pri jasičkách prežili včera i dnes, to má naplniť ďalšie dni nášho života, to sa má stať ovzduším každého dňa. Každý deň má byť naše srdce naplnené radosťou z Ježiša - Božieho Syna s nami. Každý deň máme byť rovnako prajúci ako na Vianoce. Každý deň máme uvažovať, akým darčekom, akou pozornosťou by sme mali niekomu urobiť radosť. Každý deň môžeme svojím úsmevom rozsvietiť svetielko v oku človeka vedľa seba.

PRETO SÚ VIANOCE KAŽDÝ ROK

ZNOVA, aby sme sa dali inšpirovať láskou Božieho Dieťaťa a chceli sa mu podobať. Stále platí výzva vianočných kolied:

*„Nesiem vám noviny, počúvajte,
z betlemskej doliny: pozor dajte!
Čujte ich pilne, sú neomylné.
Rozjímajte!*

A posledný verš tejto koledy:
*Tak si nás prevetmi zamiloval,
jak človek smrteľný telo si vzal:
zostúpil z neba, by za nás seba
obetoval!*

Nuž preto: radujme sa, veselme sa, spasenie dnes i nám stalo sa! Amen.

KATECHÉZA

Homília na Nový rok, rok B
z prípravy kňaza + Jána Biroša

„Keby ľudstvo pre jeden neúspech prestalo dúfať, nikam by sa nedostalo.“

Milí veriaci,

tak sa možno cítime v prvý deň nového roka ako rybár, čo sedí na brehu rieky a hodiny čaká na lov. Čaká a dúfa. Aj my s takouto nádejou stojíme na brehu nového roka. Pred nami je more času, ktorý obsahuje naše najkrajšie možnosti. Pravda, sú rozličné možnosti, lebo nás môžu zastihnúť aj zlé udalosti, môžeme sa sklamať. Je zaujímavé, že všetci skôr očakávame šťastie než sklamanie. Táto nádej nám dodáva sily, aby sme napredovali. Preto píše Thornton Wilder v knihe *Ôsmy deň stvorenstva*: „Keby ľudstvo pre jeden neúspech prestalo dúfať, civilizácia by sa nikam nedostala.“

Ako pastieri kedysi na betlehemských nivách, tak aj my s očakávajúcou nádejou hľadáme do budúcnosti. Včera sme pochovali starý rok, ale napriek všetkým radostiam je v našom srdci zármutok. Lebo sme o rok starší a hovoríme so Shakespearom: „Ako vlna uteká k brehu, tak beží náš život k večnosti.“

Ale nakoľko sme kresťania, nasledujeme príklad pastierov, ktorí zapálili oheň v noci. Oheň chráni pastierov pred šelmami a dravcami. Oheň nádeje chráni náš život pred dravcami zúfalosti. Kolkí zúfajú, ktorí nemajú Boha, ktorí nevedia v neho veriť a vidia iba víťazstvo zla. V takýchto ľuďoch zomrela nádej. Nečudo, že život považujú za bezcieľny. Vidia bolesť, zlo, smrť. Čokoľvek bez nádeje vie iba plakať, reptáť a hrešiť. My, kresťania, by sme k nim nemali patriť. Zapálime oheň, oheň nádeje.

Veríme, že nečakáme nadarmo. Veď prišiel anjel Pána, ktorý nám oznámil radostnú zvesť. Rozpráva o malom dieťati, ktoré vstúpilo do priestoru a času a tým rozpálilo oheň nádeje. Prišlo a hovorí: „Brat, sestra, daj mi svoj čas.“ Keď chceš byť pravým človekom, k tomu potrebuješ čas. Potrebuješ nie minúty, hodiny, ale roky, ba celý svoj život. Preto mi neľutuj darovať svoj čas. To znamená žiť podľa môjho príkladu. Človeka prekvapí, keď ľudia hovoria: „Nemám čas modliť sa, chodiť do kostola, nemám čas žiť zbožne.“ Je to irónia osudu, keď dnešný človek, ktorému technika a veda umožnila viac oddychu, nemá čas. Nie je to azda preto, že zle hospodárime s časom? Zabúdame na to, že svoj najkrajší čas by sme mali využiť na cenné veci.

Preto nech mi nikto nemá za zlé, keď vám poviem niečo veľmi dôležité. Najprv tým, ktorých málo vidíme v našom kostole. Také krásne Vianoce, ktoré sme prednedávnom slávili. Boh, Ježiš sa teší, že môže prísť k nám. Neuspokojí sa s jednou príležitosťou. Matka, otec nielen raz do roka milujú svoje dieťa. Mladomanželia si nielen raz do roka vyznávajú lásku. Ani Ježiš nielen raz do roka sa s nami chce stretnúť, preto založil Cirkev, dal jej svoje Slovo, prichádza na oltár pri každej svätej omši. Na celom svete sú to v každej sekunde štyri sväté omše. Lebo ON chce znova a znova vidieť našu tvár, modlitbu, náš spev, naše spoločenstvo. Nielen raz v roku chce byť tvojím hosťom, ale po celý rok.

Zapálme oheň v novom roku, čo nám dodá nádej na mier, čo nám pomôže nevidieť tieň vojny. Nie bez príčiny ustanovil Svätý Otec 1. január za Svetový deň mieru. Čo je príčinou vojen? Kto je nepriateľom ľudstva? Nepriateľmi nie sú si navzájom ľudia, národy, ale rozličné vlády a mocnosti a ich členovia! Cirkev sa za nich modlí, aby človek všade pochopil pravú slobodu a najzákladnejšie práva človeka. Cirkev vyznáva, že len vtedy bude pokoj na zemi, keď sa človek skloní pred Kristovým učením.

Istá pani stratila v snehu svoj snubný prsteň. Darmo ho hľadala, nemohla ho nájsť. Ale nestratila nádej: pozbierala sneh z miesta, kde prsteň stratila, do košov a doma tento sneh topila. Po niekoľkých hodinách predsa svoj prsteň našla.

Veľmi dobre cítime, že takýmto drahým pokladom pre nás je náš život. Vidíme, že ten pravý ľudský život sa v tomto svete stráca. Aj náš život je obklopený studenou nenávisťou. Čo potrebujeme k tomu, aby ozajstný ľudský život zostal vo svete? Potrebujeme lásku podľa Krista, lásku, ktorá by roztopila ľady studenej nenávisťi. Prijmeme teda túto lásku, aby každý z nás našiel v novom roku poklad, zmysel svojho života. Amen.

snímka: Martin Magda

KATECHÉZA

Homília na sviatok Zjavenia Pána, rok B
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Kto vlastne boli traja mudrci Gašpar, Melichar, Baltazár?

Milí veriaci,

fantázia ľudí sa vždy živo zaujímala o udalosť troch mudrcov. Preto sa neuspokojili stručnosťou v evanjeliu, ale usilovali sa doplniť ju básnickými obrazmi, podrobnosťami. Tak napríklad si mysleli, že boli traja a tak prišli na meno Gašpar, Melichar, Baltazár. Stredovekí umelci - maliari popularizovali tieto legendy.

Dnešný človek je však veľmi náročný na realitu. Pre nás je pekné to, čo sa zhoduje so skutočnosťou. Predovšetkým si treba dať odpoveď na otázku: Kto vlastne boli traja mudrci? V stredoveku ich mali za kráľov a ich osobnosti dávali do súvisu s prorockými Izaiáša, podľa ktorého predpovedali: „...prídu králi od Taršisu a Saby a prinesú dary...“ Avšak apoštol Matúš, ktorý sa rád odvoláva na starozákonné predpovede, v prípade troch mudrcov nič také neuvádza. Už aj preto nie, lebo Izaiášovi králi prichádzajú z juhu a západu a nie z východu.

Je celkom samozrejmé aj odpoveď na otázku, odkiaľ sa dozvedeli o Mesiášovi, prečo dali do súvisu s narodením kráľa Židov zjavenie sa hviezd? Ak mudrci prichádzali od východu, ich vlasťou mohla byť Arábia, Mezopotámia alebo Perzia. Je známe, že po babylonskom zajatí aj v týchto krajinách žili Židia a mnohí tam aj natrvalo zostali. Počas tohto zajatia účinkoval v Babylónii aj prorok Daniel a uňho sa môžeme dočítať o štyridsiatich ročných týždňoch, po uplynutí ktorých sa dá očakávať Mesiáš. V Mezopotámii bola židovská vysoká škola a aj táto mohla zohrať úlohu v šírení Danielových predpovedí. Tak sa mohli títo astrológovia dozvedieť o Mesiášovi a dali sa na cestu k Betlehemu. V skutočnosti nevieme, koľko ich bolo. Tri - traja sa udáva podľa troch darov, ktoré doniesli...

Dnes sa veľmi rozmohlo hvezdárstvo a tam máme adresovať svoju otázku, čo to mohlo byť za hviezdu, čo ich doviedla do Jeruzalema? Či to bola jedna hviezda, alebo súhvezdie? Sväté písmo na túto otázku vyčerpá-

vajúcu odpoveď nedáva. Je možné, že ide o celkom mimoriadny zjav, ale je možné aj to, že Pán Boh použil celkom riadny prirodzený jav, aby sa mudrci vybrali na cestu do Betlehema.

Podľa niektorých mohla byť táto hviezda väčší satelit, iní zase tento jav vysvetľujú konjunkciou Saturna a Jupitera. Takto sa nazdával aj slávny Kepler, ktorý toto stretnutie vypočítal na 7. rok pred Kristom. Podľa evanjelia sa v Jeruzaleme táto hviezda stratila a mudrci sa obrátili na Herodesovo vysvetlenie. Vtedy tento panovník mohol mať asi 66 rokov a dejiny ho uvádzajú ako „Veľkého.“ Tento prívlastok si vyslúžil ukrutnosťou, dal povraždiť svoje manželky aj deti. Cisár Augustus o ňom povedal: „Chcel by som byť radšej Herodesovým bratom, než jeho manželkou alebo synom.“ Aby sa dalo zabudnúť na jeho ukrutnosti, dal znovu vybudovať jeruzalemský chrám.

Príchod mudrcov však naň zapôsobil veľmi zle. Narodenie nového židovského kráľa mu nebolo po vôli, lebo sa bál o svoj trón. Preto Matúš píše: „Herodes sa nafakal a celý Jeruzalem s ním.“ Ľudia sa zľakli, lebo sa báli nového krivprelievania. Na otázku mudrcov, kde sa má narodiť Mesiáš, ľahko bolo odpovedať. Prorok Micheáš predpovedal jeho príchod. Kráľ a kňazi medzitým nebrali tvrdenie mudrcov o súvisi hviezdy s narodením Mesiáša vážne. Kráľ im nedá sprievodcov, nezamýšľa postarať sa o ich bezpečnosť. Tak sa vydali mudrci na cestu sami a na ich najväčšiu radosť hviezda zažiarila znovu.

V Betleheme nemali problém. V tomto malom mestečku, vlastne dedinke nie sú tajomstvá, ľudia vedia všetko. Hostia prichádzajúci od východu vzbudili veľký rozruch a toto ešte viac upriamilo ich pozornosť na mladý pár s Dieťaťom z Nazareta. Podľa rozprávania Matúša sa hviezda zastavila nad domom, kde bývala Svätá rodina a z toho môžeme usúdiť, že po uplynutí času sčítania ľudu našli vyhovujúce bývanie. Tu privítali vznešených hostí s nemalým prevapením.

Keď mudrci odovzdali dary, napomenutí Bohom inou cestou sa vrátili do svojich domovov. Tak sa vyhli Herodesovi, ktorý číhal na život Dieťaťa. Žiaľ, ľudia nielen preto hľadajú Ježiša, aby sa Mu poklonili, ale aj preto, aby Mu škodili. Mudrci odišli, ale ďalej o nich v evanjeliu už nepočujeme. Pravdepodobne Tadeáš hlásal evanjelium v ich krajine. Istotne aj oni prispeli svojím ohlasovaním k príprave cesty na ohlasovanie evanjelia. Preto si na nich v dnešný sviatok spomíname a prosíme o orodovanie, aby aj v nás bolo živou skutočnosťou hľadanie a nájdenie Ježiša. Amen.

KATECHÉZA

Homília na nedeľu Krstu Pána, rok B
z prípravy kňaza + Jána Biroša

"Nie som pokrstený, môžem si robiť čo chcem, som voľný, slobodný"

Milí veriaci, v istej spoločnosti sa niekto chválil takto: „Nie som pokrstený a preto si môžem robiť čo chcem. Som voľný, slobodný.“ Žiaľ, toto je zmyšľanie mnohých ľudí. V tomto výroku vidíme odlesk zmyšľania a mravnej situácie našej najmladšej generácie. V takejto situácii tým viac poteší skupinka ľudí pri vysluhovaní sviatosti krstu. Rodičia i krstní rodičia sa chovajú pekne, zbožne a prívetиво. Ale mladá mamička pri zápise na fare je ešte srdečnejšia. Prejavuje svoj osobný kladný postoj ku svätému krstu. „Máme teraz v našej rodinke nového kresťana. To sme veľmi radi. Cestou domov sa zastavíme u našej babičky. Nemôže chodiť, tak ju zoberieme do auta, privezieme ju k nám a oslávim krstiny.“

Pred niekoľkými rokmi bývala takáto radosť zo svätého krstu všeobecná. Krstilo sa ihneď po narodení. Rodičia mali starosť a strach, aby dieťa nezomrelo bez krstu. A, žiaľ, teraz naopak, na mnohých miestach býva plač, že syn alebo dcéra nechcú dať dieťa pokrstiť. Aj Pán Ježiš sa nechal pokrstiť. To bolo vtedy, keď sa pri Jordáne diali mimoriadne veci. Prichádzali tam zástupy ľudí. Ján Krstiteľ všetkých krstil. Jedného dňa sa medzi nich „vmiesil“ aj Pán Ježiš. Podľa Turínskeho plátna bol to človek pekného vzhľadu, vyžaroval z neho pokoj a láska. Ján Krstiteľ hneď poznal, že tento muž nepotrebuje krst. A tak Ján len z pokory a poslušnosti Ježiša pokrstil. Pán sa nechal pokrstiť preto, aby nám ukázal, čo sa deje s nami pri krste. Pri jeho krste sa stalo čosi mimoriadneho. Otvorilo sa nebo, ozval sa Boží hlas: „Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho!“

A toto isté, drahí moji, sa stáva pri našom krste. I nad nami sa otvára nebo. To akoby Otec otvoril dvere a prijímal do náručia svojho syna alebo dcéru, ktorých pred časom vydiedil. Pri tom Otec vlieva do nášho srdca lásku a odpustenie. Naša duša je odetá krásou, začína sa podobáť Pánovi Ježišovi, preto sa v nej ubytuje Duch Svätý. A v plnom slova zmysle tu platia slová: „Toto je môj syn, toto je moja dcéra, toto je moje dieťa.“ Túto skutočnosť nám liturgia be-

hom roka často pripomína: Ste Božie deti, ste nové stvorenie, patríte do rodiny Božej!

Je však omylom myslieť si, že postačí ku spásu len krst. Krst je len malé semienko. Človek musí nechať semienko rásť. A toto záleží na rodičoch dieťaťa. Dieťa, ktoré pri krste spí, je krsténé vo viere svojich rodičov. Rodičia berú na seba záväzok, že vyučia dieťa kresťanskej viere. Skutočnosť je však taká, že možno len každý druhý vo farnosti vie niečo o viere. Celoštátne je to len každý tisíc človek, hlavne v Čechách. Rodičia a krstní rodičia majú byť dieťaťu prvými svedkami viery. Majú v príhodný čas poučiť dieťa o tom, čo sa s ním pri svätom krste stalo a k čomu ho svätý krst po celý život zaväzuje.

Určitá časť rodičov si je toho vedomá. Prišli na faru mladí manželia. Priviedli si dve deti: osem a deväťročné. Predstavujú sa: „Mali sme u vás krst a tiež svoje deti sme u vás krstili. Chceme ich po kresťansky aj vychovať. Pomôžete nám v tom?“ Kňaz je stále k dispozícii. Keď sa spojí úsilie rodičov a pomoc kňaza, potom toto semienko krstu vyrastie v dieťaťu a dieťa vyrastie do Božieho kráľovstva. KRST z nás urobil DRUHÉHO KRISTA, stali sme sa vykúpenými ľuďmi, ľuďmi Ježiša Krista, kresťanmi - kresťanmi. Týmto nás urobil navzájom bratmi a sestrami a začlenil nás do jednej veľkej rodiny.

Bolo by osudnou chybou, keby sme si túto skutočnosť neuvedomovali a často si ju nepripomínali.

Žiaľ, zabúdame na to. Radi a pravidelne oslavujeme svoje narodeniny, maturitu, promóciu a iné príležitosti. Poznáme však dátum dňa, v ktorom sme dostali druhý, Boží život? A ešte väčšou chybou je, keď svoj krst dokonca zahadzujeme a ničíme sústavným hriechom. Po každej pýche, nenávisti, nečistote, neposlušnosti sa pred nami zatvára nebo. Namiesto holubice - Ducha Svätého - sa nad nami objaví duch temnôt. A namiesto hlasu: Toto je môj milovaný syn, moja milovaná dcéra, je nad nami len ťažké smútočné mlčanie.

Kto je v takejto situácii, nech sa ihneď znova dá pokrstiť! Nie vodou, ale slzami kajúcnosti vo sviatosti zmierenia. Bojíme sa, lebo sa hanbíme zaradiť medzi kajúcnikov? Potom sa pozrime na Krista. Povzbudzuje nás svojím príkladom. Stavia sa medzi ostatných hriešnikov, ako by bol jedným z nich. A takto nám patrí jeho výzva: „UČTE SA ODO MŇA!“

Dnešnú nedeľu Krstu Pána preto môžeme nazvať aj školou pokory. Svätý Ján Krstiteľ, ktorý požíva veľkú úctu u jednoduchého židovského ľudu, pokorne vyznáva: „Za mnou prichádza mocnejší...“ A keď príde ten najmocnejší, Ježiš, sám bez hriechu a ľudských nedokonalostí, pokorne zostupuje do Jordánu, aby bol pokrstený ako každý iný hriešnik. Nepovažujem sa za niekoho, keď vlastne nie som ničím? Pane, odpusť nám našu namyslenosť a ješitnosť. Amen.

KATECHÉZA

Homília na sviatok Obetovania Pána, rok B
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Preto s radosťou prijala štyridsaťdňovú karanténu

Milí veriaci,

len ten vie, čo je to zajatie, kto ho už sám zakúsil. V takomto stave nás povzbudzuje nádej. Žijeme nie prítomnosti, ale budúcnosti. Sloboda a vlasť, rodina sa nám len sem-tam prisnia. Niekedy to prejavíme smutnými piesňami tak, ako to robil zbor zajatých židov: „Pri riekach babylonských, tam sme sedávali a plakali, keď sme sa rozpomätávali na Sion“ (Ž 136).

Lenže v živote človeka je aj také zajatie, z ktorého sa mu veľmi nechce, a to je zajatie lásky. A na toto nás upozorňuje dnešný sviatok. Zákon Mojžišov prikazuje Márii, aby sa 40 dní po pôrode neukazovala na verejnosti. Je pravdou, že Panna Mária porodila Dieťa mimo zákona, teda ako taká nebola podrobená očisťovaciemu zákonu, veď nebola nijako nečistá a predsa sa podrobila zákonu očisťovania. Nechcela sa pred ľuďmi vystatovať výnimkou, ktorou ju vyznamenal Boh. Veď bola matkou Toho, ktorý prišiel zákon doplniť a nie zrušiť. Preto s radosťou prijala štyridsaťdňovú karanténu, lebo tu bol Ježiš celkom jej a jemu mohla venovať všetok svoj čas. S pôžitkom tak mohla kolísať Ježiša a znova mohla opakovať svoje materské Magnifikat.

Škoda, že dni radosti rýchle letia a Máriina radostná karanténa sa skončila. Musela potom odniesť svoje dieťa do Jeruzalema, aby sa podrobila očisťovaciemu obradu a obetovala svojho prvorodeného Syna. To sa stalo na pamiatku východu z Egypta, keď prvorodení židia zostali bez úhony, ale ako takí boli zasvätení Bohu. Ale pretože toľko kňazov nebolo treba, prvorodených synov vykupovali a namiesto nich obetovali: bohatší baránka, chudobnejší pár hrdličiek alebo holúbkov a tí najchudobnejší dvoch vrabcov. Panna Mária vykúpila Ježiša obetou chudobných. Pán Boh takú obeť prijme ako náhradu za Dieťa, lebo ONO aj prišlo na svet, aby sa stalo nielen obetou, ale aj veľkňazom (obetným Baránkom). Toto nám dokazuje aj proroctvo Simeona, ktorý bol Duchom vedený do chrámu, aby svojimi stareckými očami videl Spasiteľa. Tvrd padajú jeho slová do Máriinho srdca: „Tvoju vlastnú dušu prenikne meč bolesti...“ Prečo? Lebo blízko chrámu je Golgota,

kde ho usmrtia. Neďaleko rastie strom, z ktorého urobia kríž, z ktorého postavia oltár, na ktorom sa vykoná krvavá obeta.

Už sa vznáša k nebesiam dym z obetovanej holubice, obetovanej namiesto jej Syna, ktorý jej bol nechaný na to, aby sa neskôr obetoval za ľudstvo. Stal sa nám bratom, aby za nás mohol napraviť to, čo sme my pokazili. Aká radosť, že Pán Ježiš dvojakým spôsobom patrí nám. Daroval nám Ho nebeský Otec a Mária nám Ho vykúpila náhradnou obetou. Preto sa v každej modlitbe modlime: „... Skrze Krista nášho Pána...“

Ty si naozaj náš a Otec nám všetko daroval s Tebou. Po sobáší mladí majú nielen spoločnú lásku, ale aj všetok majetok... Takto to urobil aj Pán Ježiš. „Nielen seba samého, ale aj všetko svoje bohatstvo nám dal.“ Naše je všetko: jeho zásluhy, učenie, láska, milosť, otvorené Srdce, päť bolestných rán, brána do neba.

Dnes na to myslíme, že skrze Máriu sa nám daroval. To nám pripomínajú aj požehnané sviece. Nie je to zázračné, že sa v Máriiných očiach ligotali radostné slzy? Ako by sa netešila, keď vidí, že ešte žijú Simeonovia a Anny, čo s láskou objímajú jej Dieťa. Staňme si i my medzi nich a darujme Mu objatie! Tak sa postavíme pred nebeského Otca. Amen.

snímka: rodinný archív Birošovcov

Rozhovor

P. Jozef Humeňanský, RCJ

Som veľmi rád, že po dvoch rokoch od nášho posledného rozhovoru môžem pri našom redakčnom mikrofóne znovu privítať a položiť pár otázok nášmu vzácnemu hosťovi, pátrovi Jozefovi Humeňanskému, nášmu rodákovi, rehoľnému kňazovi Kongregácie rogacionistov.

snímka: Martin Magda

Páter Jozef, v časoch, ktoré teraz prežívame, sú mnohé rodiny oddelené, nemôžu byť spolu. Vianoce musel každý prežívať iba v svojej rodine, nemohli sme sa stretávať. Ale vy, naopak, máte možnosť tráviť tohtoročné Vianoce so svojou rodinou, so svojimi rodičmi, lebo ste prišli z ďalekej Afriky domov do Ovcia. Vnímate to ako určitú Božiu milosť?

Po dvadsiatich rokoch som mal tú milosť byť na Vianoce so svojimi rodičmi. Už viac ako 20 posledných rokov som strávil v Afrike. Poslednýkrát som na Vianoce bol s rodičmi v roku 1999. Takže áno, považujem to za veľkú Božiu milosť. Obvyčajne som chodieval

cez dovolenku v mesiacoch september až november. A v tomto roku, kvôli iným okolnostiam, sa to posunulo, že som prišiel začiatkom novembra a odchádzam začiatkom januára späť. Je to Božia milosť a som veľmi vďačný, že môžem byť so svojimi rodičmi. Bolo nás v domácnosti osem, teraz rodičia ostali sami. Už im ubúdajú sily a tak som veľmi vďačný za to, že môžem s nimi prežívať tieto sviatky Vianoc.

Keď ste u nás vo Vítaze slúžili prvú svätú omšu po svojom príchode, tak ste tak trefne povedali, že vy v Afrike máte všeličo, ale že túto „pliagu“, corona vírus, tam nemáte. Zasiahla táto sveto-

vá pandémia aj Rwandu, resp. Afriku? Ako to vyzerá s ochorením Covid-19 v Afrike?

Samozrejme, že o corona víruse vieme. V čase, keď pandémia prepukla vo februári, bol som na vizitácii v Ríme v Európe. Nákaza neobišla ani Afriku, hoci veľa prípadov tu nemáme. Väčšina prípadov bola prinesená z Európy, alebo Ázie tými, ktorí odtiaľ pricestovali. V Rwande bolo veľmi málo prípadov, ale tam je vojenský režim, tak všetko bolo pod kontrolou - rúška sa nosili, aj hygienické opatrenia sa dodržiavali, lebo kto by to nedodržiaval, išiel by do väzenia, alebo na verejnoprospešné práce. V Kamerune však nie je taká

disciplína, tam sme rúška u nikoho nevideli. Akurát teraz, keď som sa naposledy vracal z Kamerunu do Rwandy, tak sme museli v jednom centre nechať si urobiť testy. Tak tam som po prvýkrát videl, že niekto v Kamerune má rúško.

Vráťme sa k Vašej misijnej činnosti. Čo sa zmenilo za posledné dva roky od nášho posledného rozhovoru? Pôsobíte teraz v Kamerune, aj keď chodíte na misie aj do Európy. Priblížte nám Vašu terajšiu činnosť.

Teraz už viac ako štyri roky som provinciálom, takže mám zodpovednosť za 12 misií. Máme misie v Kamerune, Rwande, Angole, misie aj v Európe a jedno spoločenstvo máme aj v Kanade. Biskup v diecéze Frejus-Toulon v Európe aj spoločenstvo diecézy Bathurst na severe Kanady nás poprosili, aby sme prišli pomôcť. Takže naši kňazi z Afriky sú misionármi na týchto územiach.

Hovoríte, že ste provinciálom rogacionistov v Afrike. Čo všetko je s touto funkciou spojené? Čo máte na starosti?

Provinciál má na starosti chod celej provincie. Naša provincia, ako som povedal, je zložená z 12 spoločenstiev. Máme 6 spoločenstiev v Rwande, 4 spoločenstvá v Kamerune, 1 spoločenstvo v Kanade a 1 spoločenstvo vo Francúzsku. Ešte máme jedno spoločenstvo v Angole, aj keď jurisdikčne nepatrí pod nás, ale máme tam dvoch spolubratov, takže čoskoro nám pribudne aj toto spoločenstvo. Máme už kňazov zo 4 afrických krajín, takže spolu máme 34 kňazov a 6 diakonov, ktorí budú čoskoro vysvätení za kňazov. Máme dosť veľa povolaní. Ďalej máme asi 40 študentov teoló-

gie, okolo 20 študentov filozofie a máme aj propedeutické, teda prípravné ročníky. Celkovo trvá príprava na kňazstvo 10 až 12 rokov.

Spomínali ste, že ste už viac ako 20 rokov na misiách. Môžete zhodnotiť, čo sa za tie roky zmenilo? Čo sa posunulo dopredu, čo sa zlepšilo, alebo naopak zhoršilo?

Keď sme rogacionisti prišli pred 20 rokmi do Afriky, mali sme jedno spoločenstvo v Rwande. Teraz, ako som spomínal, sa to niekoľkonásobne rozšírilo. Teraz v januári pôjdem do Konga, lebo aj tam nás biskupi prosia, aby sme otvorili misiu, lebo máme už aj kňazov z Konga, aj zo Stredoafrickej republiky. Keď som prišiel do Afriky, mali sme dvoch miestnych kňazov. Predtým sme nemali ani jednu farnosť, teraz máme v Rwande tri farnosti, v Kamerune máme dve farnosti.

Kolkí Slováci ste v Afrike?

Sme dvaja - ja a páter Vlastimil Chovanec, je z Abrahámoviec, farnosť Raslavice. Naším referentom je generálny predstavený v Ríme, naša Kongregácia rogacionistov má 7 provincií po celom svete. V Taliansku sú dve provincie, spoločenstvo, ktoré je na Slovensku, patrí pod taliansku provinciu. Ďalej máme provincie na Filipínach, v Indii, v Amerike, v Brazílii a v Afrike.

A nechceli by ste takú väčšiu provinciu vybudovať aj na Slovensku?

Máme misiu aj v Európe, ale keďže naším jazykom je francúzština, lebo aj v Afrike je to náš dorozumievací jazyk, preto sme vybudovali provinciu vo Francúzsku aj v Kanade, kde je ďalšia misia, je to oblasť frankofónna. Keďže vo Francúzsku chýbajú kňazi a naši kňazi

majú tú výhodu, že hovoria francúzsky, tak preto sme prišli. Aj teraz, keď som tu na dovolenke, tak mi biskup z Francúzska napísal list, žeby chcel ďalších kňazov. Pôsobia v jednej farnosti. Pred niekoľkými rokmi to bolo 5 farností a teraz z tých piatich urobili jednu a ešte potrebujú ďalších kňazov, tak mi písal, či by sme ešte nepomohli. Máme viacero požiadaviek z Čadu, z Nigérie, z Madagaskaru, z mnohých afrických štátov, ale aj z Európy, aby sme prišli na pomoc.

Opíšte nám teda vaše terajšie pôsobenie.

Teraz som najviac v Kamerune. Máme tam jedno spoločenstvo na území, kde by separatisti chceli vyhlásiť nezávislosť. Je to územie, ktoré je pri Nigérii, bývalá anglická kolónia. Tam sú od roku 2016 obrovské problémy a nepokoje. Škola tam už štyri roky nefunguje, lebo separatisti zakázali chodiť do školy. Teraz, začiatkom novembra, tam vtrhli do školy a zavraždili ľudí, je to veľmi blízko našej misie. Vládni vojaci a separatisti sa navzájom obviňujú z násilností. Separatisti robia rôzne zúfalé činy, unášajú ľudí, uniesli aj nášho biskupa a potom aj staručkého kardinála. Bol to taký symbolický únos na niekoľko hodín, lebo svet akoby sa o to vôbec nezaujímal. A skutočne, veľmi veľa ľudí vďaka tomuto konfliktu zomrelo a vyše 300 000 ľudí emigrovalo do Nigérie, aj keď aj v Nigérii sú obrovské problémy, určite ste počuli o Boko Haram hnutí. Takže väčšinu času som v Kamerune. Mali sme tam dvoch bratov z Filipín, ale v roku 2018, keď sa začali tieto problémy, odišli. Vlastne som už tri roky v Kamerune v Kitiwume.

Ako sa prežívajú Vianoce v Af-

rike?

Je to obdobie sucha, všade je veľa prachu. Je to obdobie po žatve, po zbere kukurice. Tam vlastne ľudia žijú z kukurice. Na raňajky je kukurica, na obed je kukurica, na večeru je kukurica. Toto je ich obživa. Je to územie vyššie položené, klíma je tam celkom znepestiteľná. A keď začne obdobie sucha, koncom novembra až do marca nie je dážď, takže všetko vyschne. Viac ako 95 % ľudí žije len z obrábania zeme.

Venuje sa niekto špeciálne vašej bezpečnosti, keď je to tam také nebezpečné?

Žijeme s ľuďmi a tak nás aj ľudia nejakým spôsobom bránia. Máme dôveru v ľudí a ľudia majú dôveru v nás, žijeme ako v rodine. Ľudia nám zabezpečili aj strážcov na večer, lebo neďaleko nás je jeden tábor separatistov. Paradoxne, niektorí z tých separatistov sú chlapci, ktorí u nás ministrovali.

Aký je váš pohľad na separatistov? Akí sú to ľudia?

Pováčšine nie sú to katolíci, niektoré ich požiadavky sú oprávnené. Veď už v roku 2018 vyhlásili štát Amazónia, majú svojho prezidenta, aj všetky štátne symboly, vlajku, hymnu. Ale potom ich prezidenta zatvorili do väzenia a odsúdili ho na doživotie. A toto je obrovský problém, lebo chýba tam dobrá vôľa na mierové rokovania a dialóg. Problémy sa začali v roku 2016. Začali štrajkami univerzitných profesorov, potom tých, čo pracujú na súdoch, lebo na tie anglofónne územia posielali za riaditeľov škôl ľudí hovoriacich anglicky, pričom väčšina Kamerunu je francúzsky hovoriaca. Jednoducho separatisti chcú celé územie Kamerunu zjednotiť násilným spô-

sobom, aby sa všade hovorilo iba francúzsky, aby tá časť, kde sa hovorí anglicky, bola časťou frankofónnou. Politický režim je skorumpovaný, vlastne už 37 rokov je tam jeden prezident.

A ako je to tam s kostolmi? Dá sa tam postaviť kostol?

Áno, jeden teraz stavíme, druhý sme rozširovali vo farnosti Kitiwum. Hľadáme na to finančné prostriedky. Táto farnosť má 4 filiálky: v jednej stavíme kostol, ešte nie je dokončený, ale už je zastrešený. V ďalších troch sú kostoly, ale v jednej je len malá kaplnka, ktorá sa už rozpadá, takže aj tam bude treba myslieť na niečo nové. Snažíme sa vytvárať dôstojné miesta pre bohoslužby.

Pomáhajú vám nejakým spôsobom aj farníci?

Ľudia sú tam veľmi chudobní. Aj z toho mála, čo majú, tak dajú. Sú to pracovití ľudia, aj keď veľa možností nemajú, lebo ten konflikt, to je určitý druh občianskej vojny. Ľudia sú vyčerpaní psychicky aj finančne.

Priblížte nám, aké je to v Rwande.

V Rwande je vojenský režim už 26 rokov, všetko je pod kontrolou. Ľudia sú tam de facto nádenníkmi, všetko, čo zarobia, majú len na živobytie. Je tam veľká bieda, oproti Kamerunu tam vládne obrovská chudoba. Priemysel tam nie je skoro žiadny a hustota obyvateľstva je obrovská.

Dostávajú pomoc aj z Európy, resp. zo Slovenska?

Áno, dostávajú pomoc z Talianska. Dobrá novina nám poskytla finančné prostriedky, Slovenská katolícka charita nám poskytla pomoc. Ale aj z Ameriky nám už prišla pomoc. Počas dovolenky, keď som

v Európe, tak hľadám nejaké možnosti pomoci, aby sme mohli fungovať ďalej. V prvom rade je to pre deti, aby sa mohli učiť a aj na tú spomínanú výstavbu kostolov, atď. **Vaše homílie sú pre mňa osobne, ale verím, že aj pre mnohých našich čitateľov, veľmi obohacujúce, najmä vaším výkladom Svätého písma. Máte dostatok času na štúdium Svätého písma?**

Učím v seminári úvod do Starého a Nového zákona, takže Sväté písmo je „chlieb náš každodenný“, stále sa ním nejakým spôsobom zaoberám. Napísal som pre študentov aj nejaké skriptá. Chodím aj do Talianska, Francúzska. Nedávno som bol v Kanade, takže si stále prinesiem nejakú biblickú literatúru.

Máte dosah aj na náš časopis?

Áno, chodí mi do Rwandy. Keď tam prídem, tak si ho prečítam. Síce so značným oneskorením, že január mi príde niekedy v júni, ale rád si ho prečítam.

Máte možnosť prečítať si ho aj cez internet?

To skôr nie, lebo internetové pripojenie nie je samozrejmosťou ako tu v Európe. Nie je tam elektrický prúd, majú tam len elektrické centrály a aj tie separatisti ničia.

A ako hodnotíte nás kresťanov na Slovensku, v našej farnosti za dva roky, čo ste tu neboli?

Život napreduje. Nemôžeme to hodnotiť ani ako horších, ani ako lepších kresťanov. Ľudí, ktorých stretávam, sú rôzni, jedni majú nádej, iní sa boja, iní stratili dôveru vo všetko. Veď vidíme, aká je tu situácia. Počnúc politikou, cez súdnictvo, atď. Sú to veci, ktoré otrasú ľuďmi a potom ich to všetko ovplyvňuje.

Na záver vás poprosím o duchov-

snímka: Martin Magda

né povzbudenie, resp. o duchovný odkaz pre našich čitateľov.

Dnešné prvé čítanie je, myslím si, dobrým odkazom do budúcnosti pre každého jedného z nás.

Svätý Ján sa vo svojom liste najprv prihovára deťom. Hovorí: boli ste oslobodení od hriechu skrze jeho meno, skrze meno Ježiša Krista. Dospelým hovorí: poznali ste toho, ktorý je od počiatku. Mládencom hovorí: ste silní, Božie slovo vo vás prebýva a zviťazí. Ja si myslím, že toto je najlepšie pranie a zároveň povzbudenie.

Vianočné tajomstvo je tajomstvom lásky vteleného slova Božieho.

On tu prišiel, aby nám dal pravú slobodu. Častokrát sa my sami zotročujeme. Tak ako to svätý Ján povedal v dnešnom liste: žiadostivosť očí, žiadostivosť tela a pýcha života, toto je najväčšia prekážka aby mohol byť človek slobodný. Takže treba sa oslobodiť od niektorých vecí a dôverovať. To, čo je dôležité, aby sme nespanikáril. Boh je s nami a my máme byť s ním. Pokúsiť sa čo najvernejšie a najvytrvalejšie žiť.

Aj my Vám, páter Jozef, prajeme do nového roka veľa zdravia, síl a pokoja, nech Vás sprevádza na Vašej misijnej ceste Duch Svätý.

tý. Nech Vás na každom kroku ochraňuje prečistá Matka Panna Mária. Aby ste boli v tom ďalekom svete svedkom Ježiša Krista, aby Vaše srdce bolo vždy pri Ježišovi, ním naplnené a usmerňované. Aby ste zakaždým, keď budete o ňom kázať maličkým, hovorili z plnosti srdca tak, ako sme boli toho svedkami aj my počas Vašej návštevy a Vašich príhovorov v našej farnosti. Uistujeme Vás, že sa budeme za Vás modliť. A prosíme, aj Vy myslíte vo svojich modlitbách na našu farnosť. Ďakujem za rozhovor.

pripravili: Mgr. M. Gondová a M. Magda

Ahoj, deti!

stránku pripravila: Melánia Tkáčová

Dnešným sviatkom Krstu Pána Ježiša sa končí vianočné obdobie, cez ktoré sme prežívali veľa veľa radostných chvíľ. Doma vládla pokojná atmosféra a nikam sme sa nemuseli ponáhľať. Toto zimné obdobie nám síce zatiaľ veľa snehu neprinieslo, ale nevádi, snáď sa dočkáme. Ved' ani nevieme ako a pred sebou máme celý nový rok. Tak sa poďme pozrieť, čo nás čaká...

Svätec mesiaca – Tomáš Akvinský, kňaz, učiteľ Cirkvi (28. 1.)

Sv. Tomáš bol jeden z najväčších učencov a mudrcov Cirkvi. Ako dieťa bol veľmi nadaný a už ako desaťročný mohol ísť študovať na vysokú školu, ale rodičia to nedovolili. Tomáš sa usilovne modlil, pomáhal chudobným. Keď mal štrnásť rokov, odišiel na univerzitu. Chcel vstúpiť do rehole dominikánov, ale rodičia mu v tom bránili. Dva roky bol uväznený svojou rodinou a až na prehovárane pápeža a cisára ho pustili. O rok nato zložil slávnostné rehoľné sľuby. Tomáš patrí k najslávnejším teológom všetkých čias, prednášal na rôznych univerzitách. Okrem toho bol výborným kazateľom, zložil hymny ku cti Sviatosti Oltárnej, ktoré máme preložené aj v slovenčine. Popritom však zostal pokorným a poníženým. Cestou na koncil (zhromaždenie najvyšších hodnostárov cirkvi) Tomáš vážne ochorel a zomrel. Vo všeobecnosti sa mu dáva titul „doctor angelicus“ (anjelský učiteľ).

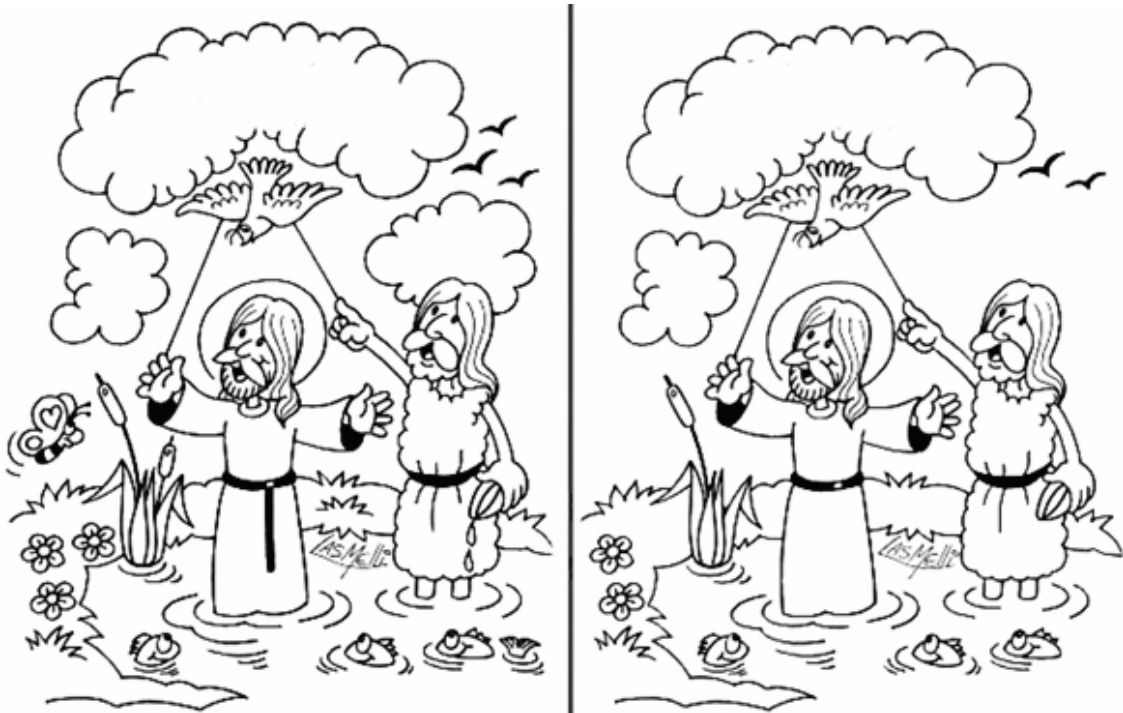
Obetovanie Pána – 2. 2.

2. februára si pripomíname udalosť, kedy Mária s Jozefom priniesli Ježiša na 40. deň po narodení do chrámu. Prorok Simeon ho označil za Spasiteľa všetkých národov a svetlo na osvetlenie pohanov. Tento sviatok je ľudovo nazývaný Hromnice a spája sa s požehnaním hromničnej sviece, v ktorej vidíme ochranu pred rozličnými živelnými pohromami a nebezpečenstvami. Sviece každoročne v úvode sv. omše požehnáva biskup alebo kňaz.

Deň zasväteného života – 2. 2.

V tento deň si Bohu zasvätené osoby – rehoľníci a rehoľníčky – pripomínajú zasvätenie svojho života Bohu. Pred miestnym biskupom symbolicky obnovujú svoje rehoľné sľuby (chudoby, čistoty a poslušnosti).

ÚLOHA: Krst Pána Ježiša: nájdi 7 rozdielov. Do mrakov napíš, čo zaznelo z neba a obrázok si môžeš vymalovať.

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Pornografia - veľká hrozba pre lásku

To, v akej miere sa pornografia vtrela do nášho života, nás začína prebúdzajú. Stále viac detí a mládeže má neobmedzený prístup k pornografii vďaka smartfónom a elektronickým médiám. Majú teda možnosť pozerieť erotické materiály na každom mieste, kde je prístup k sieti.

Chlapci a dievčatá siahajú po obscénnych (oplzlých) obrázkoch a filmoch v čoraz v mladšom veku, pričom si neuvedomujú, že im hrozí vážna závislosť a neschopnosť budovať trvalé medziludské vzťahy. Je viacero dôvodov, prečo pornografia predstavuje reálnu hrozbu pre lásku a budovanie stálych medziludských vzťahov.

Negatívne dôsledky pozerania pornografie:

- závislosť - u osôb, ktoré pozerajú pornografiu, nastávajú trvalé zmeny v mozgu a podobajú sa tým, ktoré môžeme pozorovať u ľudí užívajúcich tvrdé drogy,

- eskalácia - efekt eskalácie alebo stupňovania spočíva v tom, že človek vyhľadáva nové a brutálnejšie obsahy, vyvolávajúce rovnaké vzrušenie,

- sexuálne dysfunkcie - viac ako 25% mužov, ktorí pozerajú pornografiu častejšie než raz za mesiac, sa sťažuje na poruchy erekcie (zdureníe po hlavného údu),

- kríza - čoraz viac osôb sa sťažuje na dlhotrvajúcu krízu vo vzťahu, ktorá je dôsledkom toho, že jeden z partnerov alebo obaja pozerajú pornografiu

- objektivizácia - muži, ktorí pozerajú pornografiu, sa správajú k ženám ako k objektu,

- riziko - u osôb, ktoré pozerajú pornografiu, sa častejšie prejavuje rizikové a patologické sexuálne správanie: znásilnenie, pedofília (erotický záujem o deti),

- predčasná iniciácia - dôsledkom príliš včasnej sexuálnej iniciácie je ne-

schopnosť budovať trvalý vzťah, vážiť si dôstojnosť druhého človeka a zneužívanie druhého len na telesné (sexuálne) potešenie,

- rozdelenie - sex je oddelený od vzťahu, je pokladaný za spôsob, ako sa fyzicky uvoľniť, odbúrať stres; je akoby modulátorom nálad,

- masturbácia - intímna láska, zažívaná spolu s druhou osobou, sa môže stať menej atraktívna, človek si radšej vyberie pornografiu, pri ktorej uvoľní napätie osamote

- ťažkosti - neschopnosť doceniť hodnotu intimity medzi dvomi milujúcimi sa ľuďmi, neschopnosť budovať vzťahy, strach z nadväzovania kontaktov a neschopnosť prevziať plnú zodpovednosť za druhého človeka,

Sexualizácia spočíva v tom, že znižuje dôstojnosť človeka len na jeho „sexi“ správanie a podporuje druhého, aby ho pokladal za predmet, ktorý má uspokojiť jeho vlastné sexuálne potreby. Je to obrovská hrozba pre rozvoj láskyplných vzťahov, pretože utvrdzuje človeka v egoistickom presvedčení, že najdôležitejší je on sám a preto má na všetko právo. Prestáva si vážiť druhého, ten sa stáva prostriedkom na dosiahnutie sexuálnej rozkoše, často za akúkoľvek cenu. Ak chceme zachrániť svet pred zánikom lásky, musíme obmedziť prístup k pornografii.

Keď sa stretávam s dievčatami, veľmi často sa dotknem témy striedameho obliekania. Nechcem od nich, aby si na seba navliekli dlhé svetle a sukne po členky, ale elegantné oblečenie, ktoré zakrýva intímne časti tela. Dievčatá s tým majú často problém, pretože sa vtedy cítia „prehliadané, nepovšimnuté“. Hovorí, že ak si nedajú vyzývavé oblečenie, nik sa na nich ani nepozrie, nik sa o nich nezaujíma. Stačí však krátka sukňa,

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

hlboký výstrih a počet obdivovateľov hneď vzrastie. V tom vidieť výrazný vplyv pornografie. Prevláda názor, že žena nemá byť krásna, ale sexi. Zabuduje vďaka tomu, koľko podnetov, ktoré vysiela prostredníctvom svojho zovňajšku, dokáže muža vzrušiť, nie vďaka svojmu charakteru, osobnosti či hodnotovému rebríčku.

Ako sa dostať zo závislosti od pornografie a masturbácie?

- Buduj vzťah s Ježišom - pravidelná spoveď, časté pristupovanie k svätému prijímaniu, účasť na svätej omši a adorácia majú moc očistiť tvoje vnútro,

- obmedzuj prístup - použi internetový filter, ktorý ti nedovolí navštíviť zakázané stránky, niekto nech ti vyberie heslo a ti ho neprezradí,

- odísť z domu alebo miesta, kde máš ľahký prístup k pornografii - zmena miesta často mení aj náš pohľad a oslobodzuje nás od pokušenia,

- nájdi si podpornú skupinu - skontaktuj sa s ľuďmi, ktorí ti rozumejú,

- nájdi si nejaký koníček - šport, spoločenské hry, čítanie kníh a podobne

- nestrácaj hlavu - boj proti pornografii a masturbácii je rovnako náročný ako boj proti akejkoľvek inej slabosti. Teš sa z toho, že ideš po správnej ceste. A ťažkosti, čo ťa stretnú, sú prirodzené následky boja o čistotu.

Trampoty v manželstve

149. Manželstvo hodné lásky

Manželstvo je úžasný Boží plán pre človeka. Stvoriteľ povýšil zväzok muža a ženy na sviatosť, aby bol cestou lásky vedúcej k svätosti. „Šťastie človeka i kresťanskej spoločnosti je úzko spojené s priaznivou situáciou manželského i rodinného spoločenstva“. Tieto slová z dokumentov Druhého vatikánskeho koncilu ukazujú, prečo Cirkev vytrvalo hlása nauku o sviatosti manželstva a rodiny. Ide o dočasné i večné šťastie človeka, ktoré sa dá dosiahnuť tak, že budeme plniť plán, ktorý Boh človeku určil už pri stvorení sveta. A čo hovorí svet?

V dnešnom svete sa o manželstve šíri veľa ideológií a klamstiev. Navyše mnoho z týchto chybných tiež potvrdzuje aj zákon. Rozvod sa

predstavuje ako najlepšie a jediné riešenie konfliktu v manželstve. Antikonцепcia, in vitro oplodnenie a potrat sú pokladané za súčasť zodpovedného rodičovstva. Existujú tiež snahy zmeniť samotnú definíciu manželstva, čiže zrovnoprávniť sviatostný zväzok ženy a muža s voľným partnerským zväzkom.

Prečo si Cirkev stojí za svojim učením?

Pri hľadaní odpovede na túto otázku je dobré oprieť sa o slová svätého Jána Pavla II.: „Ktosi napísal, že v otázkach morálky a predovšetkým v záležitostiach sexuálnej etiky sa Cirkev a pápež rozchádzajú s tendenciou vládnucej v súčasnom svete, ktorá smeruje k čoraz väčšej slobode mravov. Keďže sa svet vydáva práve tým-

to smerom, zdá sa, že Cirkev zostáva alebo, lepšie povedané, že svet sa od nej vzdaluje. Svet vzdalujúci sa od pápeža – svet vzdalujúci sa od Cirkvi... Tento názor je veľmi rozšírený. Som presvedčený, že sa hlboko mylí“ (Prekročiť prah nádeje, s. 27).

Cirkev chráni nemenný Boží zákon nie preto, aby ľudí utláčala, zotročovala a robila ich nešťastnými, ale preto, aby im ukazovala cestu k plnosti človečenstva, šťastia a svätosti. Každý človek túži žiť v slobode, byť milovaný a budovať trvalý vzťah postavený na láske, priateľstve, dôvere, starostlivosti, vzájomnej úcte a zodpovednosti. Najlepšia škola, ktorá nás naučí rásť v láske, je práve manželstvo.

Budovanie krásneho a trvalého

ilustračná snímka: Martin Magda ml.

ho manželstva je nefahkou úlohou na celý život, zvlášť v kontexte čoraz väčšej mravnej slobody prítomnej vo svete. Prehlbovať manželský vzťah, rozvíjať ho, prekonávať krízy a rôzne ťažkosti sa dá vďaka Božej milosti. Kristus prítomný vo sviatosti manželstva je nevyčerpatelným zdrojom lásky, odpustenia a trpezlivosti, ktorými sa manželia majú navzájom obdarovávať. Základom manželstva je Kristova láska. Ak sa manželia naplňujú jeho láskou, môžu sa o ňu deliť ďalej: vzájomne medzi sebou, so svojimi deťmi a s inými ľuďmi. Takto sa stanú mimoriadnymi vyslancami Božej lásky vo svete.

Kristova láska premieňa srdcia, uzdravuje zranenia, pomáha pracovať na vlastných slabostiach, vedie k trpezlivosti voči slabostiam manžela/manželky, dáva silu odpustiť. Preto je dôležité, aby sa manželia každý deň spoločne modlili, čítali Sväté písmo, často prijímali Eucharistiu, adorovali Najsvätejšiu Sviatosť a pravidelne pristupovali k sviatosti zmierenia (hneď po páde do ťažkého hriechu). Keď manželia otvoria Kristovi srdce, on ich bude premieňať a viesť po ceste ich povolania.

V modlitbe zverenia sa tiež hovorí o pornografii. Ak po nej človek siahne, pácha ťažký hriech, kto-

rý ničí jeho vzťah s Bohom, s druhým človekom a so sebou samým. Spovedníci a terapeuti, venujúci sa závislostiam, upozorňujú na škodlivý vplyv pornografie na manželský vzťah. Za ťažký hriech je tiež označená aj antikoncepcia, ktorá ničí lásku a plodnosť. Manželia by sa mali snažiť o to, že sa budú vyhýbať všetkému, čo ich privádza k závislosti, pretože veria, že len slobodný človek je schopný v plnosti milovať, nezištne sa pre druhého obetovať a môže byť vzorom a autoritou pre vlastné deti. Pán Ježiš vrúcne povzbudzuje manželov, aby odhaľovali poklad sviatosti manželstva.

MUDr. Blažej Vaščák

Ohlášky

• sobáš 13. februára 2021 vo Vítaze o 15.00 – **Erik Verbovský**, syn rodičov Marka a Júlie rod. Kochanovej narodený v Prešove, bývajúcí v Bertotovciach a **Miriama Pacovská**, dcéra rodičov Pavla a Márie rod. Uličnej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze

Stalo sa

- **15. 12.** sme začali pobožnosť deviatnika „Hľadanie prístrešia pre Sv. rodinu“, ktorý sme sa v tomto roku, kvôli pandémie, modlili v kostole pred sv. omšou
- 18. 12. v piatok sme navštívili chorých doma pred Vianocami
- **21.12.** v pondelok bol pohreb + kňaza Jána Biroša; pohrebné obrady so sv. omšou viedol Mons. Bernard Bober, arcibiskup
- 25. 12. v piatok sme slávili jeden z najväčších prikázaných sviatkov - Narodenie Pána Ježiša
- **1. 1. 2021** boli pozastavené verejné bohoslužby kvôli zhoršujúcej sa situácii koronavírusu; sväté omše slúžime súkromne bez účasti veriacich, v nedele a sviatky ich vysielame naživo cez YouTube kanál
- 1. 1. na Nový rok sme slávili slávnosť Bohorodičky Panny Márie; sv. omšu o 10.30 sme vysielali naživo
- **6. 1.** - slávnosť Zjavenia Pána; sv. omšu sme vysielali naživo cez YouTube kanál, pri sv. omši bolo požehnanie „Trojkraľovej vody“
- 10. 1. - touto nedeľou Krstu Krista Pána končíme vianočné obdobie a začneme obdobie cez rok

Stane sa

- **18. - 25. 1. 2021** - Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, kde sa modlíme na tento úmysel
- 2. 2. - v utorok na sviatok Obetovania Pána (Hromnice) - 40 dní od narodenia Pána Ježiša - bude pri svätých omšiach požehnanie sviec - hromničiek, ak nám to situácia dovolí
- **6. 2.** - v sobotu bude prvé stretnutie snúbeneckej školy, uskutoční sa večer o 18.00 na fare v katechetickej miestnosti, kde sa dohodnú termíny náuk všetkých, ktorí sa nahlásili, pokiaľ nám to pandemická situácia dovolí
- 10. a 12. 2. - pri príležitosti 29. Svetového dňa chorých bude v stredu 10. februára 2021 pri večernej svätej omši v Ovčí udelená sviatosť pomazania chorých a vo Vítaze v piatok 12. februára pri večernej omši, ak budú obnovené sv. omše za účasti veriacich

Stalo sa v roku 2020

• **6. 1.** - slávnosť Zjavenia Pána; v tento deň bolo pri sv. omšiach požehnanie „Trojkráľovej vody“ a populudní požehnanie domov

• **12. 1.** - touto nedelou Krstu Krista Pána skončilo vianočné obdobie a začalo sa obdobie cez rok

• **18. - 25. 1. 2020** bol Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, kde sme sa modlili na tento úmysel

• **17. 1.** v sobotu ráno po sv. omši bolo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia vo farskom kostole

• **19. 1.** v nedeľu bola po sv. omšiach zbierka pre pastoračiu mládeže v našej arcidiecéze

• **1. 2.** – prvé stretnutie snúbeneckej školy, ktoré bolo v sobotu večer o 18.00 na fare v katechetickej miestnosti

• **2. 2.** – v nedeľu na sviatok Obetovania Pána (Hromnice) - 40 dní od Narodenia Pána Ježiša - bolo pri svätých omšiach požehnanie sviec - hromničiek

• **11. 2.** v utorok bol 28. Svetový deň

chorých; v tento deň sme udelili pri večernej sv. omši vo Vítaze o 18.00 sviatosť pomazania chorých

• **12. 2.** v stredu bolo udelenie sviatosti pomazania chorých v Ovčí pri večernej svätej omši o 17.00

• **15. 2.** v sobotu bola spoločná krstná náuka o 9.30 na fare v katechetickej miestnosti

• **15. 2.** v sobotu ráno po sv. omši bolo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia vo farskom kostole

• **21. 2.** v piatok bola nočná adorácia vo farskom kostole od 21.00 - 22.00

• **26. 2.** – Popolcovou stredou sme začali 40-dňové pôstne obdobie; v tento deň je prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu, je to deň pokánia v celej katolíckej Cirkvi

• **28. 2.** v piatok začali krížové cesty v pôstnom období: v Ovčí o 16.30 a vo Vítaze o 18.00, krížové cesty v nedeľu boli vo Vítaze o 14.30 a v Ovčí o 13.30

• **1. 3.** v nedeľu bola po sv. omšiach

jarná zbierka na charitu

• **10. 3.** sme podľa nariadenia Konferencie biskupov Slovenska prestali slúžiť verejné bohoslužby kvôli šíriacemu sa koronavírusu; úmysly sv. omší sme slúžili súkromne bez účasti veriacich

• **21. a 22. 3.** mala začať snúbenecská škola – „Víkendovka 2020“, ktorá bola v našej farnosti kvôli koronavírusu zrušená

• **9. - 11. 4.** sa konali obrady veľkonočného Trojdnia bez účasti veriacich; tieto obrady sme vysielali naživo cez YouTube kanál priamo z nášho farského kostola sv. Jozefa, robotníka

• **26. 4.** v nedeľu bola zrušená slávnosť udelenia sviatosti birmovania našim mladým kvôli koronavírusu

• **1. 5.** v piatok sme slávili odpustovú slávnosť v našom farskom kostole, zasvätenom sv. Jozefovi, robotníkovi bez účasti veriacich; slávnostnú sv. omšu sme vysielali naživo o 10.30; hlavným celebrantom bol Daniel Mikula, farár v Chminianskej Novej Vsi

• **6. 5.** bolo obnovené verejné slá-

snímka: Martin Magda

venie bohoslužieb za obmedzených podmienok, bohoslužby sa verejne neslávili od 10. marca 2020; účasť síce bola možná, ale stále dobrovoľná; podmienkami boli: dvojmetrová vzdialenosť, dezinfikácia rúk pri vstupe do kostola, sedenie a státie na vyznačených miestach; osoby z jednej domácnosti mohli sedieť spolu

- 16. 5. bola snúbenecká škola v sobotu od 14.00 - 16.00 v obmedzenom režime pre nahlásené snúbenecké páry; uskutočnila sa pri dodržaní všetkých hygienických pravidiel

- 19. 5. v utorok po sv. omši bola skúška birmovancov vo Vítaze a v Ovčí v stredu 20.5. po sv. omši; vedomosti birmovancov sa preverili písomnou formou

- 24. 5. sa po sv. omšiach uskutočnila zbierka na katolícke masmédiá

- 29. 5. v piatok vo farskom kostole o 17.00 udelil Mons. Bernard Bober, arcibiskup našim 69 mladým sviatost birmovania - 50 ich bolo z Vítaze a 19 z filiálnej obce Ovčie; birmovka bola preložená z nedele 26. apríla kvôli pandémie koronavírusu

- 10. 6. sa začal krátky deviatnik k Božskému Srdcu Ježišovmu v kostole pred sv. omšami

- 13. 6. v sobotu bola spoločná krstná náuka o 10.00 na fare v katechetickú miestnosti

- 30. 6. v utorok bola v našej farnosti celodenná poklona Najsvätejšej Svätosti Oltárnej; začala vo farskom kostole vo Vítaze, kde bola najskôr sv. omša o 8.00 a po nej od 8.30 - 14.00 adorácia zakončená požehnaním; vo filiálnom kostole v Ovčí od 15.00 - 18.00, po nej bola sv. omša

- 5. 7. tohtoročná púť pri príležitosti sviatku Navštívenia Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči nebola; biskupa Štefana Sečku k takémuto rozhodnutiu viedla v prvom rade zodpovednosť za zdravie ľudí vzhľadom

na problematickú situáciu spojenú s pandemiou Covid-19

- 30. 7. vo štvrtok sme si v Ovčí utili sv. omšou bl. Zdenku Schelingovú, ktorej relikviu máme v kostole

- 6. 8. vo štvrtok sme slávili sviatok Premenenia Pána

- 12. 8. v stredu prechádzali pútnici z Michaloviec do svätejny Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi cez Ovčie, ktorú organizovali pallotíni; starosta Eduard Jenča zabezpečil v priestoroch Obecného úradu nocľah, večeru a raňajky za príspevku ochotných dobrovoľníkov

- 15. 8. v sobotu sme slávili prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie so sv. omšou v Doline o 10.30

- 16. 8. v nedeľu bola po sv. omšiach zbierka na kňazský seminár v Košiciach, presunutá z 3.5., kedy sv. omše boli ešte neverejné

- 20. 8. vo štvrtok sa uskutočnil jednodňový detský tábor s názvom „Deň radosti“ pre deti od 6 - 15 rokov vo Vítaze; program začal o 9.00 na farskom dvore a ukončil sa sv. omšou o 18.00; naši mladí animátori pripravili deťom zaujímavé aktivity v priestoroch fary a v okolí; tábora sa zúčastnilo 42 detí z celej farnosti

- 2. 9. v stredu vzývaním Ducha Svätého - Veni Sancte - sme začali nový školský rok 2020/2021 svätou omšou o 8.00 vo Vítaze a o 18.00 v Ovčí

- 5. 9. v sobotu bola sv. omša na kopci Sľubica o 12.00

- 8. 9. v utorok bola odpustová slávnosť v Doline o 17.00 v kaplnke Narodenia Panny Márie; hlavným celebrantom a kazateľom bol Štefan Kaňuk, správca cirkevnej školy sv. Moniky z Prešova

- 12. 9. v sobotu ráno bolo stretnutie modlitbovej skupiny sv. pátra Pia

- 13. 9. v nedeľu bola po svätých omšiach zbierka na Boží hrob, presunutá z 10. - 11. 4., kedy sa obrady slá-

vili bez účasti veriacich

- 13. 9. na 24. nedeľu v období cez rok v našom farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vo Vítaze bolo 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10.30 po prvý raz prijalo 13 detí Pána Ježiša v Eucharistii

- 15. 9. - slávnosť Sedembolestnej Panny Márie sme slávili slávnostnou svätou omšou o 10.30 v Doline

- 30. 9. v stredu bolo vo filiálnej obci v Ovčí v kostole sv. Barbory 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 18.00 po prvý raz prijalo 7 detí Pána Ježiša v Eucharistii

- 1. 10. vo štvrtok začal platiť núdzový stav kvôli zhoršujúcej sa pandémie koronavírusu; v kostoloch mohol byť iba obmedzený počet ľudí, a to 50, vrátane kňaza a asistencie; slovenskí biskupi až do odvolania udelili všeobecný dišpenz od fyzickej účasti na nedeľných bohoslužbách

- 6. 10. bolo po večernej sv. omši v kostole vo Vítaze stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí

- 11. 10. v nedeľu nebola slávnostná svätá omša v Doline o 10.30 kvôli núdzovému stavu, svätá omša obetovaná za miestnych poľovníkov bola presunutá na neurčito

- 17. 10. v sobotu bola zrušená spoločná krstná náuka kvôli zákazu vychádzania a šíreniu sa choroby Covid-19

- 18. 10. v nedeľu po svätých omšiach nebola celosvetová zbierka na misie; plánovaná zbierka na misie v kostoloch sa uskutoční v náhradnom termíne; možné ju však podporiť cez e-zbierku na internetovej stránke www.misijnedela.sk.

- 2. 11. bolo opäť možné sláviť verejné bohoslužby, avšak len s obmedzeniami; pre tých, ktorí sa vedeli preukázať: a) potvrdením o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo b) certifikátom vydaným MZ SR s negatívnym výsledkom antigénového testu, certifiká-

vaného na území EÚ na ochorenie COVID-19, podieľajúcim sa na celoplošnom testovaní „Spoločná zodpovednosť“; maximálne do 6 osôb (aj s kňazom); na omšu prichádzala iba rodina, najviac 4 ľudia (ktorej úmysel sa slávil)

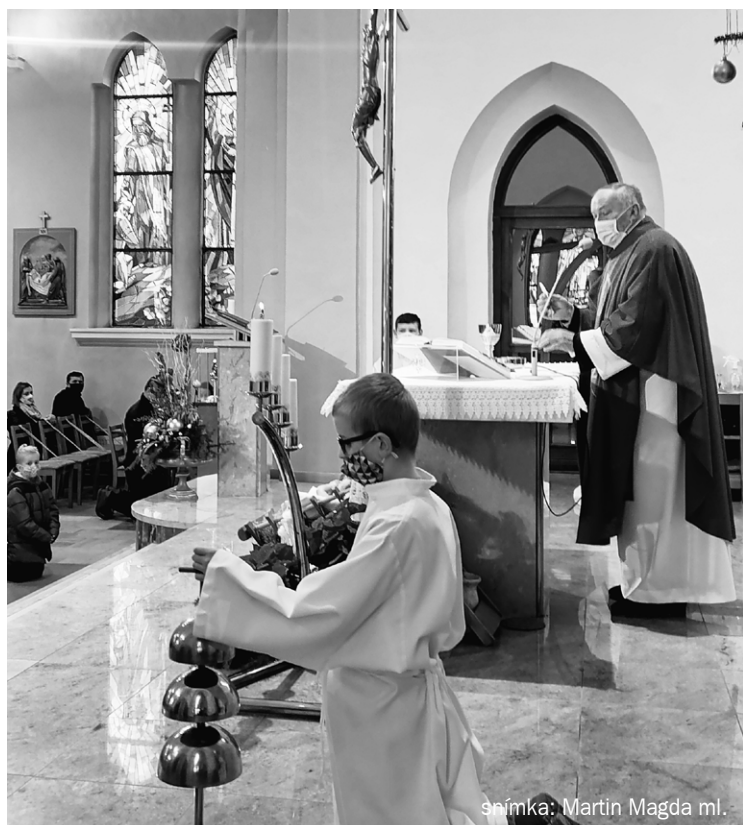
• **16. 11. začali na základe vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva platiť nové pravidlá, ktoré sa týkali aj slávenia verejných bohoslužieb; kľúčová informácia sa týkala obnovenie možnosti tzv. šachovnicového sedenia, ktoré sa používalo aj pri uvoľňovaní opatrení v prvej vlně; veriaci v kostole mohli využiť lavice alebo stoličky takým spôsobom, že medzi obsadenými miestami ostalo vždy jedno miesto voľné a v každom nasledujúcom rade sa neobsadené miesto posunulo o jedno do strany tak, aby ľudia nesedeli v rade za sebou; toto uvoľňujúce pravidlo malo výhradnú platnosť pre sediacich a využiť sa mohla polovica existujúcej kapacity kostola; podľa týchto pravidiel vošlo do farského kostol sv. Jozefa 220 ľudí a do filiálneho kostola v Ovčí sv. Barbory 180 ľudí na sedenie; stále platil zákaz zhromažďovania sa**

• 28. 11. v sobotu sme slávnostnou sv. omšou oslávili 19. výročie konsekrácie kostola sv. Ondreja vo Vŕžave a 28. výročie konsekrácie farského kostola sv. Jozefa, robotníka vo Vŕžave

• **29. 11. v nedeľu sme oslávili 28. výročie konsekrácie filiálneho kostola sv. Barbory v Ovčí**

• 30. 11. v pondelok bola odpustová slávnosť sv. Ondreja v tomto starobyľom kostolíku na Vyšnom konci, zasvätenom tomuto svätcovi; slávnosť sv. omšu o 18.00 celebraval Andrej Kačmár, vicerektor kňazského seminára sv. Karola Boromejského v Košiciach; sv. omšu sme vysielali aj cez YouTube kanál

• **4. 12. v piatok pri príležitosti spomienky na sv. Mikuláša boli rozda-**

snímka: Martin Magda ml.

né sladkosti deťom pri detských sv. omšiach

• 6. 12. v 2. adventnú nedeľu bola odpustová slávnosť sv. Barbory v Ovčí so slávnostnou sv. omšou o 10.30, ktorú celebraval Matúš Kušnír, dominikán v Košiciach

• **18. 12. v pondelok sme navštívili chorých doma pred Vianocami**

• 19. 12. v sobotu začali platiť nové pravidlá pre bohoslužby: na základe vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva počas plánovaného lockdownu od 19. decembra 2020 do 10. januára 2021 mohli verejné bohoslužby pokračovať, avšak s tým rozdielom, že počet účastníkov sa kvôli zhoršenej epidemiologickej situácii znížil na 25 percent kapacity miest na sedenie v chrámoch; v praxi to znamenalo, že každá druhá lavica v kostole zostala prázdna a v rámci obsadených lavíc bolo medzi sediacimi vždy jedno miesto voľné; okrem toho

na základe vyhlášky zostávali v platnosti všetky dovtedy platné prísne hygienické opatrenia

• **25. 12. v piatok sme slávili jeden z najväčších prikázaných sviatkov - Narodenie Pána Ježiša**

• 25. - 26. 12. koledovanie Dobrej noviny v minulom roku v našej farnosti nebolo kvôli zlej pandemickej situácii; počas sviatkov bola v zadu v kostole krabička s označením Dobrej noviny, do ktorej mohli veriaci vložiť milodar pre najchudobnejšie oblasti v Afrike

• **31. 12. vo štvrtok na Silvestra bol otvorený farský kostol od 20.00 - 22.00 k osobnej modlitbe**

• 31. 12. - vláda Slovenskej republiky na základe vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR vo večerných hodinách prijala nariadenie pre zhoršujúcu sa pandemickej situáciu, že od 1. januára 2021 boli pozastavené verejné bohoslužby

Štatistika v roku 2020

	Krsty				Sobáše				Pohreby			
	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU
2020	21	11	5	37	13	6	0	19	22	8	0	30
	(ch 14, d 7)	(ch 8, d 3)	(ch 3, d 2)	(ch 25, d 12)	-	-			(m 15, ž 7)	(m 3, ž 5)	(m 0, ž 0)	(M 18, ž 12)
2019	31	6	5	42	13	2	0	15	9	4	0	13
2018	26	12	3	41	17	4	3	24	9	1	0	10
2017	25	5	2	32	19	5	0	24	12	5	1	17
2016	24	5	6	35	12	3	0	15	13	4	1	18
2015	23	13	3	39	13	7	0	20	13	6	1	20
2014	24	8	13	45	17	6	0	23	15	4	3	22
2013	25	11	12	48	11	4	0	15	19	5	0	24
2012	32	7	18	57	13	8	0	21	15	7	1	23
2011	11	3	11	25	12	3	0	15	18	15	1	34
2010	14	4	9	27	6	7	0	13	21	8	0	29
2009	19	6	13	38	6	7	1	14	10	5	1	16
2008	22	6	9	37	7	8	0	15	12	4	0	16
2007	20	3	12	35	9	2	0	11	12	8	0	20
2006	16	5	7	28	12	1	0	13	14	6	0	20
2005	23	3	11	37	9	5	0	14	9	2	0	11
2004	25	8	5	38	16	3	0	18	22	4	0	26
2003	20	6	10	36	9	6	0	15	17	9	0	26

Vyslúžili si sviatosť manželstva v roku 2020

■1) 23. 5. 2020 vo Víťaze – **Matúš Uličný** (Víťaz) a **Darina Lacková** (Pečovská Nová Ves); ■2) 20. 6. 2020 vo Víťaze – **Dominik Vardžik** (Víťaz) a **Dominika Dudinská** (Bratislava); ■3) 4. 7. 2020 vo Víťaze – **Radovan Sabol** (Prakovce) a **Soňa Matzová** (Prakovce); ■4) 11. 7. 2020 vo Víťaze – **Dávid Baran** (Ovčie) a **Natália Jenčová** (Víťaz); ■5) 1. 8. 2020 vo Víťaze – **Jakub Roguľa** (Prešov - Sekčov) a **Veronika Novotná** (Víťaz); ■6) 15. 8. 2020 vo Víťaze – **Bence Meszáros** (Proseč) a **Zuzana Straková** (Víťaz); ■7) 15. 8. 2020 vo Víťaze – **Tomáš Čigarský** (Ovčie) a **Barbara Nicole Stríšová** (Víťaz); ■8) 21. 8. 2020 v Ovčí – **Lukáš Svat** (Bzenov) a **Mária Uličná** (Ovčie); ■9) 22. 8. 2020 vo Víťaze – **Ivan Karaka** (Nitra) a **Lucia Baluchová** (Víťaz); ■10) 29. 8. 2020 vo Víťaze – **Michal Palenčár** (Mošurov) a **Rút Čechová** (Víťaz); ■11) 29. 8. 2020 v Ovčí – **Alexander Humeňanský** (Ovčie) a **Jana Novotná** (Víťaz); ■12) 29. 8. 2020 vo Víťaze – **Pavol Mikolaj** (Košice - Juh) a **Helena Uličná** (Víťaz); ■13) 2. 9. 2020 v Ovčí – **Jakub Harasthy** (Michalovce) a **Veronika Balogová** (Ovčie); ■14) 24. 9. 2020 v Ovčí – **Patrik Baloga** (Križovany) a **Dominika Kráľová** (Ovčie); ■15) 24. 9. 2020 vo Víťaze – **Ondrej Baran** (Ovčie) a **Katarína Krokusová** (Víťaz); ■16) 26. 9. 2020 v Ovčí – **Vladimír Čech** (Hnilec) a **Nikola Balogová** (Ovčie); ■17) 30. 9. 2020 vo Víťaze – **Peter Gmitra** (Ratvaj) a **Renáta Jenčová** (Víťaz); ■18) 10. 10. 2020 v Ovčí – **Dávid Uličný** (Víťaz) a **Mária Kollárová** (Ovčie); ■19) 30. 12. 2020 vo Víťaze – **Erik Michalík** (Chorvátsky Grob) a **Simona Balogová** (Víťaz).

Podrobný prehľad krstov v našej farnosti

Rok	Spolu	Rómovia	Rozdiel	Z toho - iní	Vítaz	Ovčie
1997	34	6	28	1	21	6
1998	34	2	32	-	24	8
1999	44	2	42	1	32	9
2000	44	6	38	-	31	7
2001	41	6	35	-	23	12
2002	47	12	35	2	24	9
2003	38	10	28	2	20	6
2004	40	5	35	2	25	8
2005	37	11	26	-	23	3
2006	31	7	24	3	16	5
2007	39	12	27	4	20	3
2008	40	11	29	1	22	6
2009	51	22	29	4	19	6
2010	36	9	27	9	14	4
2011	30	10	20	5	12	3
2012	57	18	39	5	27	7
2013	48	12	36	3	22	11
2014	45	13	32	5	19	8
2015	39	3	36	5	19	12
2016	35	6	29	4	24	5
2017	32	2	30	9	17	4
2018	41	3	38	12	15	11
2019	42	5	37	10	21	6
2020	37	5	32	7	16	9

Prijali sviatosť krstu v roku 2020

★1. **Patrik Podsedlý**, nar. 18.12.2019 (Ovčie - Sabinov); ★2. **Viliam Filip Klučík**, nar. 31.10.2019 (Vítaz - Modrá); ★3. **Ema Mária Čechová**, nar. 4.12.2019 (Vítaz); ★4. **Patrik Baloga**, nar. 21.1.2020 (Ovčie); ★5. **Peter Skoloda**, nar. 17.1.2020 (Vítaz); ★6. **Róbert Germuška**, nar. 2.2.2020 (Ovčie); ★7. **Pavol Pavlík**, nar. 11.1.2020 (Vítaz); ★8. **Jeronym Kubánka**, nar. 5.2.2020 (Vítaz); ★9. **Peter Pulár**, nar. 2.3.2020 (Ovčie); ★10. **Martin Gurčík**, nar. 16.3.2020 (Vítaz); ★11. **Jerguš Maršalek**, nar. 23.3.2020 (Vítaz - Kojšov); ★12. **Martin Baloga**, nar. 10.3.2020 (Vítaz); ★13. **Sára Vardžiková**, nar. 19.4.2020 (Vítaz); ★14. **Marko Čech**, nar. 24.4.2020 (Vítaz); ★15. **Linda Timková**, nar. 21.5.2020 (Vítaz); ★16. **Branislav Lacko**, nar. 12.6.2018 (Vítaz - Dolina); ★17. **Teo Farkaš**, nar. 24.3.2020 (Ovčie); ★18. **Matej Baran**, nar. 13.5.2020 (Ovčie); ★19. **Tomáš Stanislav Kolář**, nar. 17.6.2020 (Vítaz); ★20. **Matej Doro**, nar. 9.3.2020 (Vítaz - Nový Jičín); ★21. **Lea Čigarská**, nar. 15.6.2020 (Ovčie); ★22. **Jakub Horvát**, nar. 23.10.2019 (Vítaz - Dolina); ★23. **Veronika Lacková**, nar. 8.2.2020 (Vítaz - Dolina); ★24. **Kemal Peter Lacko**, nar. 25.4.2019 (Vítaz - Dolina); ★25. **Agnes Baloga**, nar. 10.9.2019 (Ovčie - Eindhoven, Holandsko); ★26. **Nela Novotná**, nar. 13.6.2020 (Vítaz); ★27. **Tatiana Lacková**, nar. 8.1.2020 (Vítaz - Dolina); ★28. **Leonard Magda**, nar. 15.7.2020 (Ovčie); ★29. **Teodor Kočíš**, nar. 29.7.2020 (Vítaz); ★30. **Eliška Michalov**, nar. 28.8.2020 (Vítaz); ★31. **Matej Foriš**, nar. 29.8.2020 (Vítaz); ★32. **Melissa Helena Tobiašová**, nar. 28.8.2020 (Vítaz - Krížovany); ★33. **Tomáš Ungvársky**, nar. 9.11.2020 (Ovčie); ★34. **Milan Michael Kuruc**, nar. 22.10.2020 (Vítaz); ★35. **Anna Mária Mihaľová**, nar. 8.12.2020 (Vítaz - Široké); ★36. **Diana Kralová**, nar. 30.11.2020 (Ovčie); ★37. **Viliam Vojtko**, nar. 11.12.2020 (Vítaz).

Vysvetlivky: (miesto krstu – bydlisko)

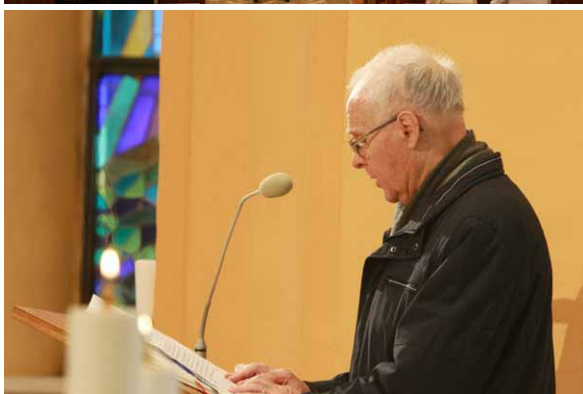
snímka: Martin Magda ml.

Predišli nás do večnosti

† 1. 1. 2020 **Štefan Uličný**, 61r. (Vítaz); † 7. 1. 2020 **Mária Magdová rod. Humeňanská**, 65r. (Ovčie); † 21. 1. 2020 **Berta Magdová rod. Uličná**, 85r. (Vítaz); † 23. 1. 2020 **Mária Šimčíková**, 78r. (Vítaz); † 4. 2. 2020 **Vladimír Baloga**, 61r. (Vítaz); † 19. 2. 2020 **Mária Čižmáriková rod. Francová**, 69r. (Ovčie); † 22. 2. 2020 **Marek Čižmárik**, 48r. (Ovčie); † 24. 2. 2020 **Jozef Pavlík**, 90r. (Vítaz); † 29. 3. 2020 **Mária Forišová rod. Ungvarská**, 86r. (Vítaz); † 22. 4. 2020 **Mária Galdunová**, 76r. (Vítaz); † 6. 5. 2020 **Viktória Novotná rod. Novotná**, 77r. (Vítaz); † 18. 5. 2020 **Ján Janoš**, 89r. (Vítaz); † 2. 6. 2020 **Róbert Král**, 79r. (Ovčie); † 7. 6. 2020 **Jolana Jencová rod. Pribulová**, 78r. (Ovčie); † 15. 6. 2020 **Andrej Uličný**, 90r. (Ovčie); † 18. 7. 2020 **Štefan Uličný**, 76r. (Vítaz); † 12. 8. 2020 **Regína Forišová rod. Štofaníková**, 85r. (Vítaz); † 22. 9. 2020 **Albert Magda**, 84r. (Vítaz); † 22. 9. 2020 **Anna Pribulová**, 68r. (Ovčie); † 22. 9. 2020 **Aurélia Marušáková**, 81r. (Vítaz); † 21. 10. 2020 **Július Balog**, 55r. (Vítaz); † 23. 10. 2020 **Bernardín Vihonský**, 77r. (Vítaz); † 26. 10. 2020 **Helena Hudáková rod. Tobiášová**, 86r. (Ovčie); † 1. 11. 2020 **Ľuboslav Stašík**, 52r. (Vítaz); † 3. 11. 2020 **Štefan Čech**, 79r. (Vítaz); † 10. 11. 2020 **František Čech**, 40r. (Vítaz); † 18. 11. 2020 **Andrej Blizman**, 89r. (Vítaz); † 5. 12. 2020 **Štefan Sokol**, 80r. (Vítaz); † 17. 12. 2020 **Ján Biroš**, kňaz, 81r. (Vítaz); † 22. 12. 2020 **Jozef Sirovič**, 75r. (Vítaz).

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
11. 1.	Pondelok				
12. 1.	Utorok		za ZBP Márie Francovej a jej rodiny		
13. 1.	Streda				† Rudolf Čontofalský
14. 1.	Štvrtok		† Štefan Sokol		
15. 1.	Piatok		za ZBP Bohuznámej rodiny		
16. 1.	Sobota		poďakovanie Bohuznámej osoby		
17. 1.	2. nedeľa cez rok - B		za ZBP Evy Jurčišinovej		za farnosť
		*10:30	30: manželstva, Ján a Marta Čechovci		
18. 1.	Pondelok		† František, Helena a František		
19. 1.	Utorok		† Ján Čech		
20. 1.	Streda				
21. 1.	Štvrtok		† Vincent, Michal a Justína Jurčišinovci		
22. 1.	Piatok		† Berta Magdová (výročná)		
23. 1.	Sobota		za ZBP rodín prístrešia „Andrejkovičová“		
24. 1.	3. nedeľa cez rok - B		† Mária Šimčíková (výročná)		za farnosť
		*10:30	30: manželstva, Jozef a Monika Novotní		
25. 1.	Pondelok				
26. 1.	Utorok	18:00	† František, Ján, Mária a sr. Expedita		
27. 1.	Streda			17:00	
28. 1.	Štvrtok	7:00	† Jozef a Anna		
29. 1.	Piatok	18:00	za ZBP Heleny Čechovej (č. 61)	17:00	
30. 1.	Sobota	7:00	za Bohuznámu osobu		
31. 1.	4. nedeľa cez rok - B	7:30	za ZBP Pavla a Ondreja	9:00	za farnosť
		*10:30	40: Pavol Kostelník a za jeho rodinu		
1. 2.	Pondelok				
2. 2.	Obetovanie Pána	18:00	† Štefan, Apolónia a Anna	17:00	za ZBP rodiny Uličnej a rodiny Centkovej
3. 2.	sv. Blažej			17:00	
4. 2.	Štvrtok	7:00			
5. 2.	Piatok	18:00	† Vladimír Baloga (výročná)	17:00	
6. 2.	Sobota	7:00	za živých a mŕtvych členov RB	17:00	za živých a mŕtvych členov RB
7. 2.	5. nedeľa cez rok - B	7:30	† Valent, Alžbeta, Helena a Jozef	9:00	za farnosť
		*10:30	† Viera		
8. 2.	Pondelok				
9. 2.	Utorok	18:00	† Marta		
10. 2.	Streda			17:00	
11. 2.	Štvrtok	7:00			
12. 2.	Piatok	18:00	za ZBP rodín prístrešia „Galdunová“	17:00	
13. 2.	Sobota	7:00			
		15:00	sobáš: E. Verbovský - M. Pacovská		
14. 2.	6. nedeľa cez rok - B	7:30	za farnosť	9:00	na úmysel Bohuznámej osoby
		*10:30	za ZBP Júlie a jej rodiny		
		*Čas sv. omše vysielanej naživo cez YouTube kanál - farnosť vítaz			
		Časy po 24. januári sú orientačné, pokiaľ budú obnovené sv. omše			

**21. decembra 2020 - zádušná sv. omša
a pohreb kňaza Mgr. Jána Biroša**

Vianoce v kostole
na filiálke v Ovčí

Jedličku do kostola
darovala Anna Blizmanová

Pomáhali naši
starší miništranti

Strom zrezal
naš pán kostolník

Dopravu do kostola nám
zabezpečil Ján Stašík

Vianoce v našom
farskom kostole